

Den Europæiske Unions Tidende

C 96

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

22. april 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 96/01	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. februar 2006 i sag C-143/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2002/84/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	1
2006/C 96/02	Sag C-420/05 P: Appel iværksat den 28. november 2005 af Ricosmos BV til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02 Ricosmos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	1
2006/C 96/03	Sagerne C-37/06 og C-58/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt henholdsvis den 10. og 12. januar 2006 af Finanzgericht Hamburg i sagerne Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (sag C-58/06) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2006/C 96/04	Sag C-50/06: Sag anlagt den 27. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	3
2006/C 96/05	Sag C-55/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. januar 2006 af Verwaltungsgericht Köln i sagen Arcor AG & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland, intervenient: Deutsche Telekom AG	3
2006/C 96/06	Sag C-59/06 P: Appel iværksat den 3. februar 2006 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 24. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-236/02, Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	4
2006/C 96/07	Sag C-67/06: Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 96/08	Sag C-73/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2006 af Finanzgericht Köln i sagen Planzer Luxembourg Sàrl mod Bundeszentralamt für Steuern	5
2006/C 96/09	Sag C-91/06: Sag anlagt den 14. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	6
2006/C 96/10	Sag C-96/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. januar 2006 af Finanzgericht Hamburg i sagen Viamex Agrar Handels GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2006/C 96/11	Sag C-99/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. februar 2006 af Oberlandesgericht Stuttgart i sagen Raiffeisenbank Mutlangen eG. mod Roland Schabel, øvrige procesdeltagere: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier	6
2006/C 96/12	Sag C-102/06: Sag anlagt den 21. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	7
2006/C 96/13	Sag C-104/06: Sag anlagt den 22. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	7
2006/C 96/14	Sag C-114/06: Sag anlagt den 27. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik	8
2006/C 96/15	Sag C-123/06: Sag anlagt den 2. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	8
2006/C 96/16	Sag C-124/06: Sag anlagt den 2. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	9
	RETTE I FØRSTE INSTANS	
2006/C 96/17	Sag T-34/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Le Levant 001 m.fl. mod Kommissionen (»Statsstøtte — begrebet berørte parter — opfordring til at fremsætte bemærkninger — beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — skattelettelser for visse oversøiske investeringer — udviklingsstøtte til skibsbygning — vurdering i henhold til artikel 87, stk. 1, EF — begrundelsespligt«)	10
2006/C 96/18	Sag T-282/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006 — Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen (»Konkurrence — fusionskontrol — artikel 2, 3 og 8 i forordning (EØF) nr. 4064/89 — fusionsbegrebet — skabelse af en dominerende stilling — tilladelse betinget af visse tilsagn — proportionalitetsprincippet«)	10
2006/C 96/19	Sag T-194/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006 — Il Ponte Finanziaria mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Bainbridge« — ældre nationale ord- og figurmærker samt tredimensionale varemærker, der indeholder ordbestanddelen »Bridge« — bevis for brug — brug under en anden form — »defensive« varemærker — varemærkefamilie«)	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 96/20	Forenede sager T-200/03 og T-313/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. februar 2006 — V mod Kommissionen (»Tjenestemænd — afskedigelse på grund af utilstrækkelig faglig indsats — vedtægtens artikel 51 — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — omsorgspligt — kontradiktion — proportionalitet — ligebehandling — begrundelse — bedømmelsesrapport — formaliteten — søgsmålskompetence«)	11
2006/C 96/21	Sag T-74/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Nestlé mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »QUICKY« — ældre EF-figurmærker samt nationale og internationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »Quick« — ældre nationale og internationale ordmærker QUICK — ældre nationale ordmærker QUICKIES — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	11
2006/C 96/22	Sag T-342/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Adam mod Kommissionen (»Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII — begrebet tjeneste for en anden stat«)	12
2006/C 96/23	Forenede sager T-437/04 og T-441/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Standertskjöld-Nordenstam og Heyraud mod Kommissionen (»Tjenestemænd — forfremmelse i såkaldt »anden forfremmelsesrunde« — forfremmelsesåret 2003 — ikke-opførelse på listen over de tjenestemænd, som var udvalgt til forfremmelse til lønklasse A3 — tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45 og af princippet om ligebehandling«)	12
2006/C 96/24	Sag T-471/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006 — Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (»Midlertidig ansat — opsigelse af kontrakten — artikel 47, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — overholdelse af kontraktens bestemmelser — berettiget forventning«)	13
2006/C 96/25	Sag T-338/04 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. februar 2006 — Centro Europa 7 mod Kommissionen (»Artikel 86, stk. 3, EF — afvisning af klage — annullationssøgsmål — formalitetsindsigelse«)	13
2006/C 96/26	Sag T-171/05 RII: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 17. februar 2006 — Nijs mod Revisionsretten (»Foreløbige forholdsregler — tjenestemænd — ny begæring — procesreglementets artikel 109 — nye faktiske omstændigheder«)	13
2006/C 96/27	Sag T-438/05: Sag anlagt den 14. december 2005 — Daishowa Seiki mod KHIM	14
2006/C 96/28	Sag T-26/06: Sag anlagt den 25. januar 2006 — Trioplast Wittenheim mod Kommissionen	14
2006/C 96/29	Sag T-32/06: Sag anlagt den 27. januar 2006 — Justerini & Brooks Limited mod KHIM	15
2006/C 96/30	Sag T-36/06: Sag anlagt den 26. januar 2006 — Bundesverband deutscher Banken mod Kommissionen	15
2006/C 96/31	Sag T-37/06: Sag anlagt den 7. februar 2006 — MEGGLE mod KHIM	16
2006/C 96/32	Sag T-40/06: Sag anlagt den 9. februar 2006 — Trioplast Industrier mod Kommissionen	17
2006/C 96/33	Sag T-41/06: Sag anlagt den 6. februar 2006 — Republikken Polen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2006/C 96/34	Sag T-51/06: Sag anlagt den 21. februar 2006 — Fardem Packaging mod Kommissionen	18
2006/C 96/35	Sag T-52/06: Sag anlagt den 21. februar 2006 — Harry's Morato mod KHIM	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 96/36	Sag T-54/06: Sag anlagt den 22. februar 2006 — Kendrion mod Kommissionen	20
2006/C 96/37	Sag T-55/06: Sag anlagt den 22. februar 2006 — RKW mod Kommissionen	20
2006/C 96/38	Sag T-56/06: Sag anlagt den 17. februar 2006 — Frankrig mod Kommissionen	21
2006/C 96/39	Sag T-57/06: Sag anlagt den 17. februar 2006 — Marly mod KHIM	22
2006/C 96/40	Sag T-58/06: Sag anlagt den 22. februar 2006 — Halte mod Kommissionen	23
2006/C 96/41	Sag T-60/06: Sag anlagt den 16. februar 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2006/C 96/42	Sag T-64/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — FLS Plast mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2006/C 96/43	Sag T-65/06: Sag anlagt den 24. februar 2006 — FLSmidth mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2006/C 96/44	Sag T-66/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mod Kommissionen	26
2006/C 96/45	Sag T-67/06: Sag anlagt den 20. februar 2006 — Elini mod KHIM	27
2006/C 96/46	Sag T-68/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — Stempher en Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher mod Kommissionen	28
2006/C 96/47	Sag T-69/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — Aughinish Alumina mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2006/C 96/48	Sag T-70/06: Sag anlagt den 28. februar 2006 — Audi mod KHIM	30
2006/C 96/49	Sag T-72/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — Groupe Gascogne mod Kommissionen	30
2006/C 96/50	Sag T-75/06: Sag anlagt den 27. februar 2006 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen	31
2006/C 96/51	Sag T-77/06: Sag anlagt den 1. marts 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen	32
2006/C 96/52	Sag T-79/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — Sachsa Verpackung mod Kommissionen	32
	RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 96/53	Sag F-119/05: Sag anlagt den 13. december 2005 — Gesner mod KHIM	34
2006/C 96/54	Sag F-6/06: Sag anlagt den 13. januar 2006 — Scafarto mod Kommissionen	34
2006/C 96/55	Sag F-7/06: Sag anlagt den 23. januar 2006 — B mod Kommissionen	35
2006/C 96/56	Sag F-10/06: Sag anlagt den 5. januar 2006 — André mod Kommissionen	36
2006/C 96/57	Sag F-13/06: Sag anlagt den 9. februar 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo mod Domstolen	36
2006/C 96/58	Sag F-14/06: Sag anlagt den 15. februar 2006 — Chevalier Carmana m.fl. mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 96/59	Sag F-15/06: Sag anlagt den 15. februar 2006 — Abba m.fl. mod Europa-Parlamentet	37
2006/C 96/60	Sag F-16/06: Sag anlagt den 15. februar 2006 — Augenault m.fl. mod Rådet	38
2006/C 96/61	Sag F-17/06: Sag anlagt den 21. februar 2006 — Vereecken mod Kommissionen	38
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 96/62	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 86 af 8.4.2006	40

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 2. februar 2006

i sag C-143/05, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 2002/84/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(2006/C 96/01)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-143/05, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 29. marts 2005, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Simonsson og W. Wils) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: M. Wimmer), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Makarczyk, og dommerne R. Schintgen og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 2. februar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF af 5. november 2002 om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005.

Appel iværksat den 28. november 2005 af Ricosmos BV til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02 Ricosmos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-420/05 P)

(2006/C 96/02)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. november 2005 iværksat appel af Ricosmos BV ved J.J.M. Hertoghs og J.H. Peek, Advokatkontoret Hertoghs — advokatbistand og skatterådgivning, Parkstraat 8 (4818 SK) Breda, Nederlandene, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-53/02, Ricosmos B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.

— Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2005 ophæves.

— Den for Retten i Første Instans nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM09/00 af 16. november 2001, hvori den fastslog, at fritagelse for importafgift ikke var berettiget for så vidt angår sagsøgeren, tages til følge.

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for sin appel til prøvelse af ovennævnte dom har appellanten fremsat følgende anbringender:

1. Appellanten har gjort gældende, at Retten har anlagt en urigtig eller i hvert fald for restriktiv fortolkning af gennemførelsesforordningens ⁽¹⁾ artikel 905-909 vedrørende proceduren for fritagelse for eller godtgørelse af importafgift. Retssikkerhedsprincippet kræver nemlig, at Ricosmos' retlige situation er forudsigelig i en konkret sammenhæng. Dette var ikke tilfældet i den foreliggende sag ifølge Ricosmos, fordi den ikke fik underretning om, at proceduren blev stillet i bero. Retten har desuden anlagt en alt for snæver opfattelse af begrebet retten til kontradiktion ved at foretage en for snæver fortolkning af retten til aktindsigt i alle sagens akter i rette tid (såvel i de nationale toldmyndigheders sagsakter som i Kommissionens).
2. Rettens afgørelse er ifølge appellanten desuden ikke i overensstemmelse med fællesskabsretten. Appellanten har gjort gældende, at retssikkerhedsprincippet ligeledes indebærer, at de kriterier, der lægges til grund for afgørelsen af, om der foreligger urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed, skal være klare og præcise. Allerede som følge af, at begrebet åbenbar forsømmelighed i sig selv er relativt omfattende, bør disse kriterier fortolkes indskrænkende og fra sag til sag. Forsømmeligheden skal være åbenlys og fundamental, men der skal ligeledes være årsagssammenhæng mellem denne forsømmelighed og en bestemt konkret situation. Retten har desuden i den foreliggende sag dels — med urette — tillagt såvel lovgivningens komplekse karakter og appellants modsvarende erfaring for ringe eller ingen betydning, dels fortolket en række krav, der påhvilede appellanten, urigtigt eller i det mindste for formalistisk.
3. Appellanten har videre gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, men at også Retten i det mindste har tillagt nye faktiske omstændigheder, hvoraf det fremgår, at der ikke skulle betales importafgift, for ringe betydning.
4. Appellanten har endelig anført, at Retten på fejlagtig eller i det mindste på ufuldstændig vis har fastlagt de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt henholdsvis den 10. og 12. januar 2006 af Finanzgericht Hamburg i sagerne Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (sag C-58/06) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sagerne C-37/06 og C-58/06)

(2006/C 96/03)

(Processprog: tysk)

Ved kendelser afsagt henholdsvis den 10. og 12. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. januar 2006, har Finanzgericht Hamburg (Tyskland) i sagerne Viamex Agrar Handels GmbH (sag C-37/06) og ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (sag C-58/06) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan artikel 1 i forordning nr. 615/98 ⁽¹⁾ gyldigt bestemme, at der kun udbetales eksportrestitution, hvis bestemmelserne i direktiv 91/628/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af dyr under transport overholdes?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er bestemmelsen i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 615/98, hvorefter der ikke udbetales eksportrestitution for dyr, for hvis vedkommende myndighederne på grundlag af andre foreliggende oplysninger om overholdelsen af artikel 1 i forordning nr. 615/98 skønner, at direktivet om beskyttelse af dyr under transport ikke er blevet overholdt, forenelig med proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EFT L 82, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 340, s. 17.

Sag anlagt den 27. januar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-50/06)

(2006/C 96/04)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. januar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Condou-Durande og Rudi Troosters, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 64/221/EØF⁽¹⁾ af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, idet det ikke har anvendt direktivets bestemmelser på fællesskabsborgere, men derimod anvender en generel udlændingelovgivning, hvorefter der er en systematisk og automatisk sammenhæng mellem en straffedom og en udvisningsforanstaltning
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 8, litra e), i den nederlandske Vreemdelingenwet 2000 bestemmer, at en udlænding i Nederlandene udelukkende anses for at have lovligt ophold som fællesskabsborger, så længe denne persons ophold er særligt begrundet i medfør af EF-traktaten.

I øvrigt finder de fleste bestemmelser i Vreemdelingenwet 2000 ubegrænset anvendelse på »udlændinge« i almindelighed, hvilket er et begreb, som i medfør af denne lovs artikel 1, litra m), også omfatter fællesskabsborgere. I Vreemdelingenwet 2000 henvises der ikke til direktiv 64/221/EØF som sådan, selv om principperne heri er gengivet i loven. A fortiori er forpligtelserne i medfør af direktiv 64/221/EØF ikke blevet gennemført på en klar og entydig måde i denne lov.

⁽¹⁾ EFT 1963-1964, s. 109.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. januar 2006 af Verwaltungsgericht Köln i sagen Arcor AG & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland, intervenient: Deutsche Telekom AG

(Sag C-55/06)

(2006/C 96/05)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 26. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. februar 2006, har Verwaltungsgericht Köln i sagen Arcor AG & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland, intervenient: Deutsche Telekom AG, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2887/2000⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelserne om omkostningsrelaterede priser i artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2887/2000 udgør minimumskrav i den forstand, at medlemsstaternes nationale ret ikke må afvige fra dette niveau til skade for den adgangsberettigede?
2. Omfatter kravet om omkostningsrelaterede priser efter artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2887/2000 også kalkulatoriske renter og kalkulatoriske afskrivninger?
3. Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende:
  - a) Er beregningsgrundlaget for disse renter og afskrivninger investeringsaktivernes genanskaffelsesværdi med fradrag af allerede foretagne afskrivninger indtil værdiansættelsestidspunktet, eller er beregningsgrundlaget udelukkende den gældende nutidsgenanskaffelsesværdi, udtrykt ved den aktuelle dagspris på tidspunktet for værdiansættelsen?
  - b) Skal de omkostninger, der anvendes som beregningsgrundlag for de kalkulatoriske renter og afskrivninger — navnlig de, der ikke direkte kan henføres til ydelsen (generalomkostninger) — under alle omstændigheder dokumenteres ved den notificerede operatørs kontrollerbare omkostningsbilag?

c) Hvis spørgsmål b) besvares helt eller delvis benægtende:

Kan omkostningerne i stedet dokumenteres ved en værdiansættelse på basis af en analytisk omkostningsmodel?

Hvilke metodiske og øvrige indholdsmæssige krav skal en sådan alternativ værdiansættelse opfylde?

d) Tilkommer der ved efterprøvelsen af omkostningsrelaterede priser og inden for rammerne af den nationale tilsynsmyndigheds beføjelser efter artikel 4, stk. 1-3, i forordning (EF) nr. 2887/2000 denne myndighed en såkaldt skønsmargin, der kun er underlagt en begrænset domstolskontrol?

e) Hvis spørgsmål d) besvares bekræftende:

Vedrører denne skønsmargin også navnlig metoden for omkostningsberegning samt spørgsmål om fastsættelsen af rimelige kalkulatoriske renter (for fremmedkapital og/eller egenkapital) og rimelige afskrivningsperioder?

Hvor går grænserne for en sådan skønsmargin?

f) Tjener kravet om omkostningsrelaterede priser i det mindste også til at beskytte en konkurrents rettigheder som adgangsberettiget med den konsekvens, at en denne konkurrent kan gøre krav på retlig beskyttelse mod adgangstakster, som ikke er baseret på omkostningsrelaterede priser?

g) Bærer den notificerede operatør risikoen for manglende dokumentation (bevisbyrden), når omkostninger helt eller delvis under tilsynsproceduren efter artikel 4 i forordning (EF) nr. 2887/2000 eller den dertil knyttede retssag ikke kan dokumenteres?

h) Hvis spørgsmål f) og g) besvares bekræftende:

Bærer den notificerede operatør så også bevisbyrden for, at priserne er omkostningsrelaterede, når en adgangsberettiget konkurrent anlægger sag vedrørende en af tilsynsmyndigheden efter national ret meddelt takstgodkendelse med den begrundelse, at de godkendte adgangstakster som følge af manglende omkostningsrelaterede priser er for høje?

Appel iværksat den 3. februar 2006 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 24. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-236/02, Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2006 iværksat appel af Luigi Marcuccio ved avvocato L. Garofalo, til prøvelse af dom afsagt den 24. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-236/02, Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstand:

Den appellerede dom ophæves og der gives medhold i de øvrige påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har anført, at Rettens dom er behæftet med følgende mangler:

1. Urigtig gengivelse af og faktisk vildfarelse vedrørende de faktiske omstændigheder og appellants skriftlige indlæg, hvoraf følger unøjagtigheden af det materielle indhold af Rettens konklusioner.
2. Ingen stillingtagen til en række væsentlige forhold i den foreliggende sag.
3. Alvorlig procedurefejl, som skader appellants interesser på en uoprettelig måde.
4. En fuldkommen manglende begrundelse vedrørende flere forskellige forhold i den foreliggende sag, bl.a. gennem manglende efterprøvelse, forveksling, selvmodsigelse, utilstrækkelighed, usaglighed, tautologi, vilkårlighed, apodiktiske eller ulogiske udsagn — enten direkte eller afledt — af grunde, der antageligvis er fremført til det formål.
5. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 26, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
6. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet retten til forsvar samt den ubegrundede og ulogiske tilsi-desættelse af den relevante retspraksis.

(¹) EFT L 336, s. 4.

7. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet begrundelse samt den ubegrundede og ulogiske tilsidesættelse af den relevante retspraksis.
8. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet modsigelse i præmisserne.
9. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet adgang til at anfægte en forberedende retsakt.
10. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet stillingtagen.
11. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet ændring af en allerede truffet afgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2006 af Finanzgericht Köln i sagen Planzer Luxembourg Sàrl mod Bundeszentralamt für Steuern

(Sag C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Processprog: tysk)

Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. februar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minás Konstantinidis og Amparo Alcover San Pedro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF⁽¹⁾ af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 18. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

Ved kendelse afsagt den 19. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. februar 2006, har Finanzgericht Köln i sagen Planzer Luxembourg Sàrl mod Bundeszentralamt für Steuern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Medfører en virksomhedsattest, der svarer til modellen i bilag B til Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet⁽¹⁾, at det bindende er afgjort, eller at der er en uafviselig formodning om, at virksomheden er etableret i den stat, som har udstedt attesten?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende:

Skal udtrykket »hjemsted for sin økonomiske virksomhed« i artikel 1, nr. 1, i trettende momsdirektiv fortolkes således, at der menes det sted, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted,

eller er kriteriet det sted, hvor selskabets overordnede beslutninger træffes,

eller er det afgørende det sted, hvor de relevante beslutninger vedrørende de almindelige daglige forretninger træffes?

⁽¹⁾ EFT L 331, s. 11.

Sag anlagt den 14. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2006 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernhard Schima og Florence Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁽¹⁾ af 27. juni 2001, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
- 2) Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 21. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 197, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. januar 2006 af Finanzgericht Hamburg i sagen Viamex Agrar Handels GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 23. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. februar 2006, har Finanzgericht Hamburg i sagen Viamex Agrar Handels GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 615/98⁽¹⁾ at anse som en undtagelsesbestemmelse, hvilket indebærer, at Hauptzollamt har oplysnings- og bevispligten for, at betingelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 615/98 er opfyldt?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kræver artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 615/98, at myndighederne fører bevis for en konkret overtrædelse af direktiv 91/628/EØF⁽²⁾, hvis det skønnes, at direktivet om beskyttelse af dyr under transport ikke er blevet overholdt, eller har myndighederne allerede løftet deres oplysnings- og bevisbyrde, såfremt de godtgør under henvisning til faktiske omstændigheder, som ud fra en samlet betragtning med en høj grad af sandsynlighed taler for, at direktivet om beskyttelse af dyr under transport (heller) ikke er blevet overholdt med hensyn til den omhandlede eksportforsendelse?
- 3) Uanset besvarelsen af det første og andet spørgsmål: Kan myndighederne (helt) nægte en eksportør eksportrestitution, når der ikke for så vidt angår den omhandlede eksportforsendelse foreligger tegn på, at dyrenes velfærd under transporten (muligvis) er blevet tilsidesat i strid med direktiv 91/628/EØF?

⁽¹⁾ EFT L 82, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 340, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. februar 2006 af Oberlandesgericht Stuttgart i sagen Raiffeisenbank Mutlangen eG. mod Roland Schabel, øvrige procesdeltagere: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmair

(Sag C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 7. februar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. februar 2006, har Oberlandesgericht Stuttgart i sagen Raiffeisenbank Mutlangen eG. mod Roland Schabel, øvrige procesdeltagere: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmair, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 ⁽¹⁾ fortolkes således, at gebyrer, der opkræves af en tjenestemandsansat notar for oprettelse af et notarialdokument, hvorved en af direktivet i den ændrede affattelse omfattet disposition attesteres, betragtes som afgift i dette direktivs forstand, når det for det første følger af de nationale bestemmelser, der finder anvendelse, at også tjenestemandsansatte notarer kan være notarer, og selv fordringshavere for de pågældende gebyrer samt for det andet, at de tjenestemandsansatte notarer kun skal overføre 15 % af gebyrerne for de selskabsretlige attesteringer, der er omfattet af direktivet, som omkostningsgodtgørelse som en fast procentsats til staten, men for andre aktiviteter ud over en (fast) omkostningsgodtgørelse skal overføre gebyrer til staten, som denne anvender til finansiering af de opgaver, der påhviler den?

⁽¹⁾ EFT L 156, s. 23.

Sag anlagt den 21. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2006 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Carmel O'Reilly og Wolfgang Bogensberger, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/9/EF ⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, idet den ikke

har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 6. februar 2005.

⁽¹⁾ EUT L 31, s. 18.

Sag anlagt den 22. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Processprog: svensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. februar 2006 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström van Lier og R. Lyal, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18, 39, 43 og artikel 56, stk. 1, EF samt artikel 28, 31 og 40 EØS, idet det har vedtaget og opretholdt en skattelovgivning, hvorefter henstand med betaling af skat af den kapitalgevinst, der opstår i forbindelse med salg af en ejerbolig, når den skattepligtige køber en ny ejerbolig, udelukkende bevilges, såfremt den solgte såvel som den nyerhvervede bolig er beliggende på landets område.
- 2) Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den svenske indkomstskattelov indeholder bestemmelser om henstand med betaling af skat ved salg af en privat ejerbolig og rettigheder herover. Den skattepligtige har ret til henstand med betaling af skat, såfremt han/hun har opnået kapitalgevinst i forbindelse med salg af en primær bolig i Sverige, og har købt eller påtænker at købe en ny bolig i Sverige, og såfremt vedkommende har bosat sig, eller påtænker at bosætte sig i den nye bolig. Der gives imidlertid ikke henstand, såfremt den solgte eller den ny erhvervede bolig er beliggende uden for Sverige. De nævnte betingelser udgør klart en hindring for udøvelsen af de grundlæggende friheder, der er sikret ved EF-traktaten og ved EØS-aftalen.

De svenske bestemmelser er således ikke egnede til at sikre kongruens i det svenske skattesystem, da der ikke foreligger nogen direkte forbindelse mellem den skattemæssige fordel (henstand med betaling af skat) og kompensationen for denne fordel ved en skattemæssig forudbetaling inden for rammerne af samme beskatning, eftersom der er tale om en og samme skattepligtige. Under alle omstændigheder er de svenske regler uforholdsmæssige i forhold til det mål, der søges opnået.

Sag anlagt den 27. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-114/06)

(2006/C 96/14)

(Processprog: slovakisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. februar 2006 anlagt sag mod Den Slovakiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Zavvos og Tomáš Kukul, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (⁽¹⁾), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. maj 2004.

(⁽¹⁾) EFT L 235, s. 6.

Sag anlagt den 2. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-123/06)

(2006/C 96/15)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. marts 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dominique Maidani og Georgios Zabbós, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF (⁽¹⁾) af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I denne sag bestemmer artikel 34, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 5. maj 2004, og at de straks underretter Kommissionen herom.

(⁽¹⁾) EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

Sag anlagt den 2. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**(Sag C-124/06)**

(2006/C 96/16)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. marts 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Georgios Zabbós, juridisk rådgiver i Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF⁽¹⁾ af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF

om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I denne sag bestemmer artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. januar 2005, og at de straks underretter Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006
— Le Levant 001 m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-34/02) ⁽¹⁾

(»Statsstøtte — begrebet berørte parter — opfordring til at fremsætte bemærkninger — beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — skattelettelser for visse oversøiske investeringer — udviklingsstøtte til skibsbygning — vurdering i henhold til artikel 87, stk. 1, EF — begrundelsespligt«)

(2006/C 96/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EURL Le Levant 001 (Paris, Frankrig) og de andre sagsøgere, hvis navne findes i bilaget til dommen (ved advocats P. Kirch og N. Cahid-Nourai)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/882/EF af 25. juli 2001 om den statsstøtte, Frankrig har ydet i form af udviklingsbistand til krydstogtskibet »Le Levant«, der er bygget af Alstom Leroux Naval, og som skal drives ved Saint Pierre og Miquelon (EFT L 327, s. 37)

Domskonklusion

- 1) Kommissionens beslutning 2001/882/EF af 25. juli 2001 om den statsstøtte, Frankrig har ydet i form af udviklingsbistand til krydstogtskibet »Le Levant«, der er bygget af Alstom Leroux Naval, og som skal drives ved Saint Pierre og Miquelon, annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006
— Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen

(Sag T-282/02) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — fusionskontrol — artikel 2, 3 og 8 i forordning (EØF) nr. 4064/89 — fusionsbegrebet — skabelse af en dominerende stilling — tilladelse betinget af visse tilsagn — proportionalitetsprincippet«)

(2006/C 96/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cementbouw Handel & Industrie (Le Cruquius, Nederlandene) (ved advocats W. Knibbeler, O. Brouwer og P. Kreijger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved A. Nijenhuis, K. Wiedner og W. Mölls, derefter ved A. Nijenhuis, É. Gippini Fournier og A. Whelan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/756/EF af 26. juni 2002 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) (EUT 2003 L 282, s. 1, berigtigelse i EUT 2003 L 285, s. 52)

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 274 af 9.11.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006
— **Il Ponte Finanziaria mod KHIM**

(Sag T-194/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Bainbridge« — ældre nationale ord- og figurmærker samt tredimensionale varemærker, der indeholder ordbestanddelen »Bridge« — bevis for brug — brug under en anden form — »defensive« varemærker — varemærkefamilie«)

(2006/C 96/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Il Ponte Finanziaria SpA (Scandicci, Italien) (ved advokats P.L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina og M. Boletto)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Buffolo og O. Montalto, som befuldmægtigede)

Andre parter i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient for Retten: Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Numana, Italien) (ved advokat D. Marchi)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 17. marts 2003 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende en indsigelsessag mellem Il Ponte Finanziaria SpA og Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Domskonklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 2.8.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. februar 2006
— **V mod Kommissionen**

(Forenede sager T-200/03 og T-313/03) ⁽¹⁾

(»Tjenestemænd — afskedigelse på grund af utilstrækkelig faglig indsats — vedtægtens artikel 51 — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning — omsorgspligt — kontradiktion — proportionalitet — ligebehandling — begrundelse — bedømmelsesrapport — formaliteten — søgsmålskompetence«)

(2006/C 96/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: V (Overijse, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af den afgørelse, hvorved ansættelsesmyndigheden afskedigede sagsøgeren på grund af utilstrækkelig faglig indsats, dels en påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden 1999/2001.

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i sagerne T-200/03 og T-313/03.
- 2) Hver part bærer de omkostninger, som vedkommende har afholdt i forbindelse med den foreliggende sag og i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 23.8.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006
— **Nestlé mod KHIM**

(Sag T-74/04) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »QUICKY« — ældre EF-figurmærker samt nationale og internationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelen »Quick« — ældre nationale og internationale ordmærker QUICK — ældre nationale ordmærker QUICKIES — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 96/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokats J. Evrard og P. Péters)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Anden part i appelsagen, og intervenient for Retten: Quick restaurants SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokats É. De Gryse og D. Moreau)

Sagens genstand

Annulationsøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. december 2003 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 922/2001-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Société des produits Nestlé SA og Quick restaurants SA

Domskonklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Adam mod Kommissionen

(Sag T-342/04) (¹)

»Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII — begrebet tjeneste for en anden stat«

(2006/C 96/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Herta Adam (Bruxelles, Belgien) (ved advocats A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og L. Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. september 2004 om ikke at yde sagsøgeren det udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Domskonklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2006 — Standertskjöld-Nordenstam og Heyraud mod Kommissionen

(Forenede sager T-437/04 og T-441/04) (¹)

»Tjenestemænd — forfremmelse i såkaldt »anden forfremmelsesrunde« — forfremmelsesåret 2003 — ikke-opførelse på listen over de tjenestemænd, som var udvalgt til forfremmelse til lønklasse A3 — tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45 og af princippet om ligebehandling«

(2006/C 96/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Holger Standertskjöld-Nordenstam (Waterloo, Belgien) (ved avocat T. Demaseure) og Jean-Claude Heyraud (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstande om annullation af Kommissionens afgørelser om ikke at opføre sagsøgerne på listen over de tjenestemænd, som blev anset for at have gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse A3 i forbindelse med den såkaldte »anden forfremmelsesrunde« i 2003.

Domskonklusion

- 1) Sagerne T-437/04 og T-441/04 forenes med henblik på dommen.
- 2) Kommissionens afgørelser om ikke at opføre sagsøgerne på listen over de tjenestemænd, som blev anset for at have gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse A3 i forbindelse med den såkaldte »anden forfremmelsesrunde« i 2003, annulleres.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. februar 2006 — Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur

(Sag T-471/04) ⁽¹⁾

(»Midlertidig ansat — opsigelse af kontrakten — artikel 47, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — overholdelse af kontraktens bestemmelser — berettiget forventning«)

(2006/C 96/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Georgios Karatzoglou (Ioannina, Grækenland) (ved: avocat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Genopbygningsagentur (ved: advocats J.N. Louis, S. Orlandi, X. Martin og C. Manolopoulos)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Det Europæiske Genopbygningsagenturs afgørelse af 26. februar 2004 om at opsiges sagsøgerens ansættelseskontrakt.

Domskonklusion

- 1) Det Europæiske Genopbygningsagenturs afgørelse af 26. februar 2004 om at opsiges sagsøgerens ansættelseskontrakt annulleres.
- 2) Det Europæiske Genopbygningsagentur betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 57 af 5.3.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. februar 2006 — Centro Europa 7 mod Kommissionen

(Sag T-338/04 R) ⁽¹⁾

(»Artikel 86, stk. 3, EF — afvisning af klage — annullations-søgsmål — formalitetsindsigelse«)

(2006/C 96/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Centro Europa 7 (Rom, Italien) (ved advocati V. Ripa di Meana og R. Mastroianni)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: P. Oliver og F. Amato, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Mediaset SpA (Milano, Italien) (ved avvocato M. Bay)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 4. juni 2004 (D(2004) 471), for så vidt som Kommissionen afviser sagsøgerens klage, ifølge hvilken Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 86 EF og 82 EF.

Kendelsens konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler udover sine egne omkostninger også Kommissionens og intervenientens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 17. februar 2006 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-171/05 RII)

(»Foreløbige forholdsregler — tjenestemænd — ny begæring — procesreglementets artikel 109 — nye faktiske omstændigheder«)

(2006/C 96/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om udsættelse af gennemførelsen af Revisionsrettens afgørelse af 2. december 2004 om at udnævne en anden tjenestemand end sagsøgeren til stillingen som ledende oversætter med indplacering i lønklasse LA5 i den nederlandske oversættelsesafdeling i Revisionsrettens Generalsekretariat.

Kendelsens konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 14. december 2005 — Daishowa Seiki mod KHIM

(Sag T-438/05)

(2006/C 96/27)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Daishowa Seiki Co. Ltd (Osaka, Japan) (ved Rechtsanwalt T. Krüger)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Andre parter i sagen for appelkammeret:* Tengelmänn Warenhandels-gesellschaft KG (Mülheim, Tyskland)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 7. september 2005 i sag R 928/2004-1 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i klagesagen R 928/2004-1.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Daishowa Seiki Co. Ltd*Det omhandlede EF-varemærke:* Figurmærket »BIG PLUS« for varer i klasse 7 (værktøjsmaskiner af metal, dele og værktøjsholdere hertil) — ansøgning nr. 1 073 964*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Tengelmänn Warenhandels-gesellschaft KG*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Det nationale figurmærke »Plus« bl.a. for varer i klasse 6 og 8*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Afslag på indsigelsen*Appelkammerets afgørelse:* Annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, dels på grund af manglende lighed mellem varer og mærker, dels fordi det mærke, som indsigelsen støttes på, alene har særpræg hvad angår den grafiske udformning.**Sag anlagt den 25. januar 2006 — Trioplast Wittenheim mod Kommissionen**

(Sag T-26/06)

(2006/C 96/28)

*Processprog: svensk***Parter***Sagsøger:* Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Frankrig) (ved advokat Tommy Pettersson)*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Beslutningens artikel 1, litra g), annulleres delvist for så vidt angår perioden, for hvilken sagsøgeren holdes ansvarlig for overtrædelsen.
- Beslutningens artikel 2, litra f), annulleres delvist for så vidt angår den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt, subsidiært nedsættes bøden.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække (herefter »den anfægtede beslutning«), hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde på 17,85 mio. EUR for deltagelse i en konkurrencebegrænsende praksis på markederne for industrisække i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene, der var i strid med artikel 81 EF.**Sagsøgeren bestrider ikke at have deltaget i den konkurrencebegrænsende praksis frem til den 23. marts 1999, men bragte overtrædelsen til ophør i marts 1999, da sagsøgerens nye ejer, Trioplast Industrier, blev opmærksom på den konkurrencebegrænsende praksis. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen således foretaget en urigtig bedømmelse af varigheden af selskabets overtrædelse.*

For så vidt angår grovheden hævder sagsøgeren i øvrigt, at Kommissionen, i sammenligning med de øvrige involverede virksomheder, har pålagt sagsøgeren et grundbeløb, der er for højt, når henses til sagsøgerens markedsandel.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål endvidere gældende, at Kommissionens beregningsmetode ved fastsættelsen af bøden var fejlbehæftet, og at der burde have været anvendt en anden metode, der tog hensyn til, at sagsøgerens overtrædelse består af tre adskilte perioder, idet sagsøgeren havde tre forskellige ejere (St. Gobain, FLS og Trioplast Industrier) i løbet af den periode, hvor overtrædelsen fandt sted. Kommissionens metode har ifølge sagsøgeren til følge, at det samlede solidariske ansvar for FLS og Trioplast Industrier overstiger den samlede bøde, der er pålagt sagsøgeren, og at FLS og Trioplast Industrier faktisk pålægges et solidarisk hæftelsesansvar for den periode, hvor ingen af selskaberne ejede sagsøgeren.

Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at Kommissionen burde have taget hensyn til, at der foreligger formildende omstændigheder for så vidt angår sagsøgerens overtrædelse, idet sagsøgeren hovedsageligt har været en lille og passiv deltager i overtrædelsen. Desuden har Kommissionen undladt at tage hensyn til 10 %-reglen i forordning 1/2003⁽¹⁾, ligesom Kommissionen, i højere grad end det er sket i den anfægtede beslutning, burde have behandlet sagsøgeren lempeligt.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerheds- og proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 27. januar 2006 — Justerini & Brooks Limited mod KHIM

(Sag T-32/06)

(2006/C 96/29)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Justerini & Brooks Limited (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor B. Cordery)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Elia Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. november 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 36/2005-2) vedrørende indsigelsessag nr. B 605 461, der blev meddelt sagsøgeren den 30. november 2005, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Justerini & Brooks Limited

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »J&B« for varer og tjenesteydelser i klasse 14, 18, 21, 25, 33 og 43 (EF-varemærkeansøgning nr. 2 696 383)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Elia Canelo Gutierrez

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale figurmærke »JOB« for varer i klasse 33 (registreringsnr. 275 247)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appellkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til Indsigelsesafdelingen til fornyet behandling

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 2, nr. iii), og artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 samt af visse formkrav indeholdt i forskellige regler i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95.

Sag anlagt den 26. januar 2006 — Bundesverband deutscher Banken mod Kommissionen

(Sag T-36/06)

(2006/C 96/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bundesverband deutscher Banken e.V. Berlin (Tyskland) (ved Rechtsanwälte H.-J. Niemeyer og K.-S. Scholz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 6. september (K (2005)3232 endelig udg.) i sag N 248/04 — Landesbank Hessen-Thüringen, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005)3232 endelig udg. af 6. september 2005, hvorved Kommissionen har fastslået, at den anmeldte overdragelse af den særlige kapital Hessischer Investitionsfonds i form af passivt kapitalindskud til Landesbank Hessen-Thüringen (Helaba) ikke udgør statsstøtte.

Sagsøgeren har gjort fire klagepunkter gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen, idet den godtog, at den aftalte godtgørelse for kapitalindskuddet til Haleba er rimelig, har tilsidesat »den markedsøkonomiske investors princip«, og følgelig artikel 87, stk. 1, EF.

Dernæst har sagsøgeren anført, at Kommissionen med urette har fradraget refinansieringsomkostningerne som følge af Helaba-indskuddets manglende likviditet. Dermed er den markedsøkonomiske investors princip og følgelig artikel 87, stk. 1 EF, blevet tilsidesat.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at retten til at blive hørt er blevet tilsidesat, da Kommissionen for så vidt angår kapitalindskuddet til Halaba har undladt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 88, stk. 2 EF, sammenholdt med artikel 6 i forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

Sag anlagt den 7. februar 2006 — MEGGLE mod KHIM

(Sag T-37/06)

(2006/C 96/31)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg a. Inn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt T. Raab)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Clover Corporation Limited (North Sydney, Australien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. november 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og afgørelsen om indsigelsen truffet den 30. september 2004 af Indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontorets afdeling for varemærker annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Clover Corporation Limited

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »HiQ med kløverblad« for varer i klasse 5, 29 og 30 (nr. 2 171 114)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: MEGGLE Aktiengesellschaft

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske figurmærke »kløverblad« for varer i klasse 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 og 33 (nr. 980 458) og det tyske figurmærke »kløverblad« for varer i klasse 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 og 33 (nr. 396 52 600)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker. Der er en høj grad af lighed mellem disse varemærker, og det ældre varemærke har et stærkt særpræg. Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, første og andet punktum, i forordning nr. 40/94, idet Harmoniseringskontoret har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en ex officio prøvelse af de påberåbte faktiske omstændigheder.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 9. februar 2006 — Trioplast Industrier mod Kommissionen

(Sag T-40/06)

(2006/C 96/32)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Sverige) (ved advokat Tommy Pettersson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningens artikel 1, litra g), annulleres delvist for så vidt angår perioden, for hvilken sagsøgeren holdes ansvarlig for overtrædelsen.
- Beslutningens artikel 2, litra f), annulleres delvist for så vidt angår den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt solidarisk hæftelse for, subsidiært nedsættes bøden.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af sagsøgeren fremførte anbringender og dennes væsentligste argumenter er identiske med dem, som er gjort gældende i sag T-26/06, Trioplast Wittenheim mod Kommissionen.

Sag anlagt den 6. februar 2006 — Republikken Polen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-41/06)

(2006/C 96/33)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved Paweł Szalamacha, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af beslutning af 18. oktober 2005 i sag KOMP/M.3894, hvorved fusionen mellem Unicredito Italiano SpA og Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG erklæres forenelig med fællesmarkedet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført, at Kommissionens beslutning af 18. oktober 2005 i sag KOMP/M.3894, som anerkender, at fusionen mellem de to banker Unicredito Italiano SpA (UCI) og Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (HVB) er forenelig med fællesmarkedet, er ugyldig. Begge banker har andele i polske bankinstitutter og ifølge sagsøgeren vil følgerne af fusionen være, at UCI får kontrol over HBV's andel i det polske bankmarked.

Sagsøgeren har fremført følgende klagepunkter til støtte for sine påstande:

— Tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, i forordningen om kontrol med virksomhedssammenslutninger ⁽¹⁾ som følge af en efter sagsøgerens opfattelse urigtig vurdering af fusionen, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til den polske banksektors historiske baggrund, det store antal udenlandske investeringer og grunden til, at den polske regering indførte begrænsninger for investeringer i forbindelse med privatiseringen af statslige banker. Sagsøgeren har videre anført, at Kommissionen har tilsidesat forordningens artikel 2, stk. 1, idet den i forbindelse med sin godkendelse af, at fusionen er forenelig med fællesmarkedet, ikke tog hensyn til artikel 3, stk. 9, i privatiseringsaftalen ⁽²⁾ og følgerne af denne bestemmelse, som ifølge sagsøgeren udgør en retlig hindring for adgang til markedet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 2, stk. 1, litra b). Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen anlagde en urigtig vurdering af fusionen på det polske bankmarked og en urigtig bedømmelse af de følger, fusionen ville få på konkurrencen på markedet for investeringsfonde og en række særlige markeder inden for den polske banksektor.

— Tilsidesættelse af forordningens artikel 6, stk. 1, for så vidt som den planlagte fusion ifølge sagsøgeren burde have givet anledning til alvorlig tvivl hos Kommissionen vedrørende dens forenelighed med fællesmarkedet og burde have ført til, at Kommissionen indledte en procedure eller den anden fase i undersøgelsen af, hvorvidt den planlagte fusion falder inden for forordningens anvendelsesområde.

— Tilsidesættelse af forordningens artikel 11, tilsidesættelse af artikel 5 i gennemførelsesforordningen ⁽³⁾ og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik. Sagsøgeren er af den opfattelse, at fusionens anmeldelse, som anført af parterne, var ufuldstændig, for så vidt som den ikke indeholdt nogen oplysninger om betingelserne i privatiseringsaftalen, særligt aftalens artikel 3, og derfor ikke burde have været taget i betragtning af Kommissionen.

— Tilsidesættelse af samarbejdspligten i artikel 10 i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, idet Republikken Polens retlige interesser, hvis beskyttelse er sikret ved artikel 21, stk. 4, i forordningen om kontrol med virksomhedssammenslutninger, ikke blev taget i betragtning før beslutningen blev vedtaget. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen før vedtagelsen af den beslutning, som anerkendte, at fusionen var forenelig med fællesmarkedet, var forpligtet til at indhente alle oplysninger om medlemsstaternes retlige interesser, hvilket i endnu højere grad gælder i dette tilfælde, hvor det var muligt for Kommissionen ved iagttagelse af det polske bankmarked i en periode før Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union, at blive bekendt med dette markeds struktur, og

Kommissionen burde have været klar over, at den polske regering havde en retlig interesse i at sikre anvendelsen og gennemførelsen af monopolopløsnings- og privatiseringsstrategierne.

— Tilsidesættelse af artikel 253 EF og af forpligtelsen til at begrunde en beslutning, hvilket har den følge, at det bliver vanskeligere at bedømme og afgøre, hvorvidt Kommissionen har foretaget en korrekt retsanvendelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger (EFT L 395, s. 1, berigtigelse optrykt i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ Aftale indgået den 23.6.1999 mellem det polske finansministerium og Unicredito Italiano SpA og Allianz AG vedrørende salg af aktier i Bank Polska Kasa Opeki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S.A.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004 af 7.4.2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004 L 133, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2006 — Fardem Packaging mod Kommissionen

(Sag T-51/06)

(2006/C 96/34)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Fardem Packaging B.V. (Edam, Nederlandene) (ved advocaat F.J. Leeftang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den til Fardem rettede beslutning annulleres helt eller delvist.
- Den Fardem pålagte bøde nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (COMP/F/38.354 — Industrisække), hvorved sagsøgeren blev fundet solidarisk ansvarlig for medvirken i et kartel og pålagdes at betale en bøde.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 253 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, ligesom omsorgsprincippet, begrundelseskravet og ligebehandlingsprincippet er blevet tilsidesat.

Sagsøgeren gør først gældende, at Kommissionen har misforstået sagsøgerens forsvar for så vidt angår sagsøgerens adfærd både før og efter 1997. Mens sagsøgeren ikke bestrider, at denne tog del i kartellet, bemærker sagsøgeren, at denne før 1997 i det hele var afhængig af sit moderselskab. Imidlertid var sagsøgeren efter 1997 uafhængig og dennes hensigter ændredes gradvist men grundlæggende.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår sagsøgerens deltagelse i »Valveplast«, »Benelux«- og »Teppema«-grupperne samt for så vidt angår »Belgien«- og »Blokpose«-grupperne. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen lagde en række konklusioner til grund, der var urigtige og ukorrekte for så vidt angår flere forhold. Sagsøgeren gør også gældende, at Kommissionen ikke tog den omstændighed i betragtning, at »Belgien«- og »Blokpose«-grupperne blev stoppet før 1997.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen foretog en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder vedrørende fastlæggelsen af det geografiske marked. Sagsøgeren anfører i denne forbindelse, at denne ikke har nogen omsætning i Spanien og kun har en minimal omsætning i Frankrig.

Sagsøgeren kritiserer også Kommissionen for, at den ikke anvendte samarbejdsmeddelelsen i forhold til sagsøgeren og at den undlod at tage visse faktiske omstændigheder, til hvilke sagsøgeren havde henvist, i betragtning som formildende omstændigheder.

For så vidt angår fastsættelsen af bødens grundbeløb anfægter sagsøgeren, at de enkelte markedsandele blev fastlagt på grundlag af den opnåede omsætning i stedet for tonnage, at der skete forskelsbehandling i forhold til kategorier på grundlag af markedsandele og denne forskelshandlings udmøntning i kategorier samt anvendelsen af grundbeløbet for bøden i henhold til hver fastlagt kategori.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at Kommissionen med urette lagde til grund, at sagsøgeren og Kendrion N.V. udgjorde en økonomisk enhed, hvorfor Kendrion med urette blev pålagt en bøde som følge af en overtrædelse, der var begået af sagsøgeren.

Sag anlagt den 21. februar 2006 — Harry's Morato mod KHIM

(Sag T-52/06)

(2006/C 96/35)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Harry's Morato SpA (Altavilla Vicentina, Italien) (ved avvocati Niccoló Ferretti, Giovanni Casucci og Fabio Trevisan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Ferrero OhG mbH

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse R 600/205-01 truffet den 16. december 2005 af Første Appelkammer omgøres
- Det pålægges Harmoniseringskontoret omgående at registrere varemærket »Morato« i henhold til registreringsansøgning (nr. 1 849 439) som senere begrænset, idet der ikke er nogen subjektive rettigheder til hinder herfor, navnlig for så vidt som der i så henseende ikke foreligger nogen konflikt med varemærket »MORATO«, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Harry's Morato SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Morato« (registreringsansøgning nr. 1 849 439) for varer i klasse 30

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: FERRERO OHG mbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »MORETTO« (nr. 39 707 273) for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge, og ansøgningen afvises

Appelkammerets afgørelse: Klagen forkastes

Søgsmålsgrunde: Fortabelse af varemærket »MORETTO« som følge af manglende brug, og ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 22. februar 2006 — Kendrion mod Kommissionen

(Sag T-54/06)

(2006/C 96/36)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kendrion N.V. (Zeist, Nederlandene) (ved advocaat P. Glazener og advocaat C.C. Meijer)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen, der er stilet til sagsøgeren, annulleres helt eller delvist.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag nr. COMP/F/38.354 — Industrisække), hvorved sagsøgeren blev fundet skyldig i at tilsidesat konkurrencereglerne og pålagt en bøde.

Til støtte for sin sag gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 253 EF og artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, idet den operative del af beslutningen ikke stemmer overens med dens begrundelse. Sagsøgeren gør gældende, at selskabet — på trods af at det i den anfægtede beslutnings begrundelse ikke beskyldes for selvstændig deltagelse i tilsidesættelsen — i den operative del beskyldes for at overtræde artikel 81 EF.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 81 EF, artikel 253 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, eftersom Kommissionen fejlagtigt har antaget, at sagsøgeren og Fardem Packaging B.V. udgør en økonomisk enhed, hvorefter sagsøgeren urimeligt blev pålagt en bøde for Fardem Packagings tilsidesættelse.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ligeledes har tilsidesat artikel 81 EF, artikel 253 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 og overtrådt generelle retsprincipper, heriblandt forpligtelsen til omhu, forbuddet mod vilkårlig handling samt ligheds- og proportionalitetsprincipperne.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har holdt sagsøgeren ansvarlig for en tilsidesættelse, der er begået af Fardem Packaging, hvilket står i modsætning til andre kommissionsbeslutninger, hvor moderselskabet ikke blev holdt ansvarlig. Herudover fik sagsøgeren som moderselskab en bøde ud over den, dets datterselskab, der begik tilsidesættelsen, fik, og blev holdt ansvarlig in solidum. Sagsøgeren gør desuden gældende, at det blev udsat for forskelsbehandling i forhold til de øvrige moderselskaber, der blev holdt ansvarlige in solidum for tilsidesættelser begået af deres datterselskaber. Den bøde, sagsøgeren blev pålagt, udgør ifølge sagsøgeren ligeledes en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og forpligtelsen til omhu.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retningslinierne for beregning af bøder, særligt fordi disse retningsliniers artikel 5, litra b), ikke blev anvendt. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til virksomhedens særlige kendetegn.

Sag anlagt den 22. februar 2006 — RKW mod Kommissionen

(Sag T-55/06)

(2006/C 96/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Hellmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), som meddeltes sagsøgeren den 14. december 2005, annulleres for så vidt den vedrører sagsøgeren.

Subsidiært nedsættes den sagsøgeren pålagte bøde.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sagen COMP/F/38.354 — Industrisække. Ved den anfægtede beslutning pålagdes sagsøgeren en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF, idet sagsøgeren, ifølge Kommissionen, havde deltaget i en ordning med aftaler og samordnet praksis i sektoren for industrisække i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af forvaltningens legalitetsprincip. Kommissionens praksis med hensyn til bøder er ikke i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 ⁽¹⁾, henholdsvis artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾, der udgør den relevante hjemmel. I denne forbindelse gør sagsøgeren også gældende, at forbuddet mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 samt retningslinjerne for beregningen af bøder er blevet anvendt urigtigt. Navnlig blev fremlæggelsen og bedømmelsen af beviser ikke foretaget korrekt i forhold til sagsøgeren. Endvidere er sagsøgeren blevet straffet uforholdsmæssigt hårdt, når henses til den hidtidige administrative praksis. For så vidt angår størrelsen af det i forhold til overtrædelsens grovhed fastsatte grundbeløb gør sagsøgeren gældende, at denne for så vidt angår flere forhold blev udsat for forskelsbehandling, når der sammenlignes med andre parter, der også var adressater for beslutningen. Endvidere gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen begik retlige fejl for så vidt angår bedømmelsen af overtrædelsens varighed, og at den ikke tog formildende omstændigheder i betragtning. Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 også er blevet tilsidesat, idet bøden blev urigtigt fastsat, når

henses til anvendelsen af meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager.

⁽¹⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 17. februar 2006 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-56/06)

(2006/C 96/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (Paris, Frankrig) (ved G. de Bergues og S. Ramet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 5.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 30. juni 1997, som blev vedtaget på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med proceduren i direktiv 92/81/EØF ⁽¹⁾, gav Rådet medlemsstaterne bemyndigelse til fortsat at anvende de gældende punktafgifts-nedsættelser eller -fritagelser for visse typer mineralolie, når disse benyttes til særlige formål. Ved fire successive beslutninger forlængede Rådet denne bemyndigelse, og den sidste periode udløber den 31. december 2006. Frankrig blev bemyndiget til at anvende disse nedsættelser eller fritagelser på svær brændselolie, der anvendes som brændsel ved fremstillingen af aluminiumoxid i Gardanne-regionen.

Ved skrivelse af 30. oktober 2001 meddelte Kommissionen Frankrig sin beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF i forbindelse med fritagelsen for svær brændselolie, der anvendes som brændsel ved fremstillingen af aluminiumoxid i regionen Gardanne⁽²⁾. Efter denne procedure vedtog Kommissionen den 7. december 2005⁽³⁾ den anfægtede beslutning, idet den fandt, at fritagelsen for svær brændselolie, der anvendes som brændsel ved fremstillingen af aluminiumoxid i regionerne Gardanne og Shannon og på Sardinien, og som blev gennemført af henholdsvis Frankrig, Irland og Italien, udgør statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, EF, der er delvis uforenelig med det fælles marked, og den anmodede således de berørte medlemsstater om at tilbagesøge den nævnte støtte.

Frankrig har med nærværende sag nedlagt påstand om delvis annullation af denne beslutning, for så vidt den vedrører de fritagelser, der blev ydet af Frankrig til Gardanne-regionen.

Frankrig har til støtte for sine påstande fremført flere anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig retsanvendelse ved at konstatere, at der foreligger statsstøtte, hvorimod alle de betingelser, der er nødvendige for at kvalificere støtten — ifølge Altmark-afgørelsen⁽⁴⁾ — herunder især tilstedeværelsen af et angreb på konkurrencen eller en fordrejning af det indre markeds funktion ifølge sagsøgeren ikke er opfyldt. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ikke både dels kan foreslå Rådet at vedtage en beslutning med hjemmel i direktiv 92/81, der bemyndiger en punktafgiftsfritagelse, og undlade at modsætte sig forlængelsen, dels kan konstatere, at den nævnte fritagelse udgør en statsstøtte, som er uforenelig med det fælles marked.

Sagsøgerens andet anbringende vedrører en manglende begrundelse, idet den anfægtede beslutning ifølge sagsøgeren indeholder en modsigelse i Kommissionens begrundelse vedrørende konstateringen af et angreb på konkurrencevilkårene.

Sagsøgeren har med det tredje subsidiære anbringende gjort gældende, at det i artikel 5 i den anfægtede beslutning fastsatte krav om tilbagesøgning af støtten er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og om overholdelse af en rimelig frist. Sagsøgeren har anført, at modtagerne af fritagelsen er berettiget til at påberåbe sig retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning indtil tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning, og ikke — som påstået af Kommissionen — indtil datoen for offentliggørelsen af beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionens passivitet i fire år fra beslutningen om at indlede proceduren til den endelige beslutning også udgør en tilsidesættelse af princippet om

beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og om overholdelse af en rimelig frist.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/81/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier.

⁽²⁾ Offentliggjort i EFT C 30 af 2.2.2002.

⁽³⁾ Beslutning C [2005] 4436 endelig udg., statsstøtte nr. C-78-79-80/2001.

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 24.7.2004, sag C-280/00, Altmark Trans, Sml. I, s. 7747.

Sag anlagt den 17. februar 2006 — Marly mod KHIM

(Sag T-57/06)

(2006/C 96/39)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Marly SA (Bruxelles, Belgien) (ved avocat B. Mouffe)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Appelkammerets afgørelse annulleres, for så vidt den giver medhold i den af indehaveren af ordmærket »TOFIX« rejste indsigelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de nødvendige sagsomkostninger for appelkammeret og som fastsat af Retten.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Marly SA

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket TOPIX for varer i klasse 3 (ansøgning nr. 2 326 072)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Erdal Gesellschaft m.b.H

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale ordmærke TOFIX for varer i klasse 3 og 4

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge i forhold til alle de anfægtede varer.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da der er visuelle og begrebsmæssige forskelle mellem de omtvistede varemærker og en meget stor forskel mellem de varer, der er omfattet af de to varemærker.

Sag anlagt den 22. februar 2006 — Halte mod Kommissionen

(Sag T-58/06)

(2006/C 96/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens — H.A.L.T.E. (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat J-L Lesquins)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i overensstemmelse med artikel 232 EF, at Kommissionen har tilsidesat en forpligtelse til at træffe afgørelse, idet den har undladt at træffe afgørelse, som den blev opfordret til at gøre i henhold til traktatens artikel 87 og 88.
- Kommissionen tilpligtes at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af dommen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

En sammenslutning af selskaber på området for budtjenester, transport og logistik har nedlagt påstand om, at Retten fastslår, at Kommissionen har gjort sig skyldig i retsstridig passivitet, idet den ulovligt undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure, som fastsat i artikel 88 EF, og at Retten anordner foreløbige forholdsregler med hensyn til udsættelse af støtte, som sagsøgeren har anfægtet i en klage vedrørende den af SNCF — en offentlig virksomhed, der ejes 100 % af den franske stat — til godstransportvirksomheden SCS SERNAM ydede støtte til omstrukturering.

Sagsøgeren har til støtte for passivitetssøgsmålet fremført argumenter, som i det væsentlige kan sammenfattes i to anbringender.

Det første anbringende vedrører en overtrædelse af EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Sagsøgeren har gjort gældende, at den omstændighed, at der forløb mere end seks måneder fra dens første klage — uanset Kommissionens kendskab til sagens akter grundet det forhold, at den tidligere havde truffet afgørelser, hvis overtrædelse var genstand for klagen, udgør et indicium for de alvorlige vanskeligheder, som Kommissionen stødte på ved vurderingen af den pågældende støttes forenelighed med det fælles marked. Af denne grund er Kommissionen forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den støtte, der er genstand for klagen. Sagsøgeren har endvidere anført, at de franske myndigheders eventuelle undladelse af at anmelde støtten ikke kan bevirke, at den forpligtelse, der påhviler Kommissionen til at udvise agtpågivenhed, herved sættes ud af kraft, og at Kommissionen er forpligtet til at iværksætte sine undersøgelsesbeføjelser, så snart den er i besiddelse af oplysninger vedrørende de statslige foranstaltninger, der kan være i strid med det fælles markeds principper, især i forbindelse med en klage om overtrædelse af Kommissionens tidligere beslutning, som fastsætter betingelserne for en statsstøttes forenelighed med det fælles marked⁽¹⁾.

Det andet anbringende vedrører en overtrædelse af artikel 11 i forordningen om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88 EF)⁽²⁾. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen burde have anordnet foreløbige forholdsregler om udsættelse af udbetaling af støtten, i det omfang en uopsættelighedsbetingelse ifølge sagsøgeren var opfyldt.

⁽¹⁾ Det drejer sig om Kommissionens beslutning af 20.10.2004 om den statsstøtte til virksomheden Sernam, som delvis blev gennemført af Frankrig, K(2004) 3940 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 83, s. 1, forordning som senest blev ændret ved Kommissionens forordning nr. 794/2004 af 21.4.2004 (EFT L 182, s. 2).

Sag anlagt den 16. februar 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-60/06)

(2006/C 96/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved Avvocato dello Stato Giacomo Aiello)

Søgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstand

— Kommissionens beslutning K(2005) 4436 endelig udg. af 7. december 2005 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag anfægter sagsøgeren Kommissionens beslutning K (2005) 4436 endelig udg. af 7. december 2005 om fritagelse fra punktafgift på mineralolier, der bruges som brændstof med henblik på produktionen af aluminiumoxid i Gardanne-regionen, Shannon-regionen og på Sardinien, og som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har gennemført.

For så vidt angår sagsøgeren er det i denne beslutning bestemt:

- De pågældende fritagelser er ikke rettet mod en ubestemt kreds af modtagere, men har til formål at begunstige visse virksomheder for den særlige opbygning af aluminiumoxid-markedet.
- Det drejer sig om ny og ulovlig støtte, der ikke er blevet anmeldt i rette tid, og at selve støtten kan anses for at have været delvist eksisterende indtil den 29. maj 1998.
- Den nævnte støtte var indtil den 31. oktober 2003 ikke forenelig med statsstøttereglerne for miljøbeskyttelse.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende:

- Punktafgiftsfritagelsen, der er fastsat i den italienske lovgivning, er ikke selektiv, men vedrører samtlige virksomheder, der anvender mineralolier til produktionen af aluminiumoxid. Den omstændighed, at der på italiensk område kun findes én fabrik, hvor de nævnte olier anvendes som led i produktionen, har udelukkende en faktisk betydning, der ikke kan forhindre bestemmelsens uomtvisteligt generelle rækkevidde.

— Den pågældende støtte skal anses for at være eksisterende som omhandlet i artikel 1, litra b), punkt ii), i forordning (EF) nr. 659/1999 for så vidt som den italienske stat af Rådet jævnlige har fået godkendelse til at opretholde den omtvistede fritagelse.

— Den pågældende fritagelse var — som det kan udledes af de bestemmelser, der er vedtaget af den italienske regering samt de aftaler, selskabet Eurallumina har indgået med Regione Sardegna og miljøministeriet — nært forbundet med gennemførelsen af målsætningen om miljøbeskyttelse.

— Fritagelsen må anses for at tjene Regione Sardegnas økonomiske udvikling.

— Det er den italienske regerings opfattelse, at der, da direktiv 2003/96/EF først var trådt i kraft, ikke forelå nogen forpligtelse til at anmelde den pågældende skattefordel, for så vidt som det i det pågældende direktivs artikel 18 og bilag II i forening, udtrykkeligt er bestemt, at gyldigheden af den omtvistede punktafgift ikke berøres frem til den 31. december 2006. De påberåbte bestemmelser svarer desuden efter deres indhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets beslutning 2001/224/EF.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilside-sættelse af princippet om den berettigede forventning og formodningen for fællesskabsretsakternes lovlighed.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — FLS Plast mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-64/06)

(2006/C 96/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FLS Plast A/S (København, Danmark) (ved QC K. Lasok og lawyer M. Thill-Tayara)

Søgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, litra h), og artikel 2, litra f), i Kommissionens beslutning K(2005) 4634 af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække annulleres fuldstændig, for så vidt de vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært ændres den anfægtede beslutnings artikel 2, litra f), og den bøde, der er pålagt FLS Plast in solidum, nedsættes væsentligt under Rettens udøvelse af sin fulde prøvelsesret, artikel 1, stk. 1, annulleres delvist for så vidt den vedrører sagsøgeren, eller, mere subsidiært, nedsættes den bøde, der i medfør af artikel 2 er pålagt sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgeren har tilsidesat artikel 81 EF ved at deltage i et kartel af aftaler og samordnet praksis inden for sektoren for industrisække af plastik, hvilket påvirkede Belgien, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene og Spanien og bestod i fastsættelse af priser og oprettelse af fælles prisberegningsmodeller, opdeling af markedet og fordeling af salgskvoter, kunder, handler og ordrer, samordning af bud ved visse udbud og udveksling af oplysninger om salgsmængder. Sagsøgerens tilsidesættelse vedrørte et andet selskabs adfærd, Trioplast Wittenheim SA (»TW«), der fandtes at have deltaget i det pågældende kartel. Sagsøgeren ejede aktier i TW, og TW var i størstedelen af den periode, hvor sagsøgeren blev fundet ansvarlig, sagsøgerens 100 % ejede datterselskab. TW blev pålagt en bøde, og sagsøgeren blev fundet ansvarlig in solidum for en del af denne bøde.

Sagsøgeren har ikke anfægtet kartellet eller dets varighed, endstige dets tidligere datterselskabs deltagelse heri — men gør gældende, at Kommissionen foretog urigtig retsanvendelse ved fastsættelsen af den bøde, den pålagde sagsøgeren. Sagsøgeren fremhæver, at den del af TW's bøde, som sagsøgeren blev holdt ansvarlig for, står i åbenbart misforhold til den periode, hvor sagsøgeren havde aktier i TW.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet i det omfang den holdt såvel sagsøgeren som dennes moderselskab ansvarlige for TW's adfærd, selv om den besluttede at undlade at rette den anfægtede beslutning til mellemkommende holdingselskaber og reelt ikke rettede beslutningen til sådanne selskaber ud over sagsøgeren.

Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at man ikke kendte til TW's ulovlige adfærd, ikke udøvede indflydelse på dette selskabs

ledelse og ikke var en del af virksomheden (TW), som deltog i den tilsidesættelse, der er henvist til i den anfægtede beslutning, og at den anfægtede beslutning derfor er ulovlig og må annulleres.

Subsidiært nedlægger sagsøgeren påstand om, at Retten under udøvelse af sin fulde prøvelsesret nedsætter bøden. I den forbindelse gør sagsøgeren gældende, at den bøde, TW blev pålagt, er for høj, eftersom tidligere praksis og alvoren af tilsidesættelsen ikke berettiger til bødens grundbeløb, at Kommissionen begik en fejl, da den fastsatte tilsidesættelsens varighed for TW's vedkommende, og at Kommissionen ikke efterprøvede, om de bøder, TW og sagsøgeren blev pålagt, opfyldte det foreskrevne maksimum på 10 %.

Med hensyn til den bøde, der blev pålagt sagsøgeren selv, gøres det ligeledes gældende, at den er uforholdsmæssigt høj, når manglen på afskrækkende virkning og tilsidesættelsens varighed og styrke tages i betragtning. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at nedsætte sagsøgerens ansvar i henhold til samarbejdsmeddelelsen — nærmere bestemt ved ikke at overføre den nedsættelse på 30 %, TW blev indrømmet, på sagsøgerens eget ansvar og ved at afvise at indrømme sagsøgeren en nedsættelse. Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om *non bis in idem* og princippet om individuel strafudmåling. Sagsøgeren fremhæver i denne forbindelse, at man blev gjort ansvarlig for at betale 85,7 % af TW's bøde, selvom man kun var TW's moderselskab i 35 % af den periode, hvor TW deltog i kartellet.

Sag anlagt den 24. februar 2006 — FLSmidth mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-65/06)

(2006/C 96/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Danmark) (ved advokat J.-E. Svensson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 af 30. november 2005 om proceduren i henhold til artikel 81 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært fastsættes størrelsen af den bøde, som sagsøgeren in solidum er blevet pålagt i ovennævnte beslutnings artikel 2, til 0 EUR for så vidt den vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgeren har tilsidesat artikel 81 EF ved at deltage i et kartel af aftaler og samordnet praksis inden for sektoren for industrisække af plastik, hvilket påvirkede Belgien, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene og Spanien og bestod i fastsættelse af priser og oprettelse af fælles prisberegningsmodeller, opdeling af markedet og fordeling af salgskvoter, kunder, handler og ordrer, samordning af bud ved visse udbud og udveksling af oplysninger om salgsmængder.

Sagsøgerens tilsidesættelse vedrørte et andet selskabs adfærd, Trioplast Wittenheim SA (»TW«), der fandtes at have deltaget i det pågældende kartel. Et andet selskab, FLS Plast, hvis holdingselskab er sagsøgeren, ejede aktier i TW, og TW var i størstedelen af den periode, hvor sagsøgeren blev fundet ansvarlig, FLS Plasts fuldejede datterselskab. TW blev pålagt en bøde, og sagsøgeren og FLS Plast blev fundet ansvarlige in solidum for en del af denne bøde.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren først og fremmest gældende, at Kommissionen ikke efterprøvede moderselskabets ansvar på korrekt vis, idet den ikke fremførte beviser for, at der i forhold til sagsøgeren forelå omstændigheder, der kunne støtte antagelsen om, at denne udøvede indflydelse på TW som dette selskabs moderselskab. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder ikke foretog den rigtige retsanvendelse, eftersom et strengere regelsæt finder anvendelse på et tilfælde som i den foreliggende sag, hvor TW ifølge Kommissionen indledte sin deltagelse i kartellet lang tid, før det blev overtaget af sagsøgerens datterselskab, og fortsatte med dette efter dets afhændelse. Sagsøgeren finder i hvert fald, at man har bevist, at TW selvstændigt fastlagde sin adfærd på markedet og ikke udførte retningslinier afgivet af sagsøgeren.

Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at pålæggelsen af et ansvar udgør forskelsbehandling, og er uforholdsmæssig og vilkårlig, eftersom ingen af de andre koncerner, der var omfattet af

beslutningen, blev pålagt ansvar på det virkende datterselskab, et moderselskab og moderselskabets moderselskab, som det var tilfældet med TW og sagsøgeren. Selv om TW tidligere havde været en del af en anden koncern, har Kommissionen ikke lagt noget ansvar på noget medlem i denne anden koncern for TW's deltagelse i kartellet. Endelig er det ansvar, der er blevet pålagt sagsøgeren, uforholdsmæssigt, eftersom sagsøgeren blev gjort ansvarlig for 85,7 % af den bøde, TW blev pålagt, selv om det kun i 8 ud af i alt 20 år, som TW angiveligt var med i kartellet, havde haft aktier i selskabet.

Sagsøgeren gør ligeledes disse anbringender gældende for at få den pålagte bøde nedsat. Det gøres desuden gældende, at den bøde, man er blevet pålagt, er urimelig, eftersom Kommissionen ikke har fastsat et særskilt grundbeløb for sagsøgerens bøde, som skulle tage hensyn til sagsøgerens manglende ansvar. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig retsanvendelse ved ikke at tage hensyn til visse formildende omstændigheder for sagsøgeren.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har foretaget yderligere urigtig retsanvendelse ved at pålægge TW et ansvar for perioden fra 1982 til 1988, ved at pålægge denne en bøde, som er uforholdsmæssig, urimelig og overstiger 10 % af omsætningen, og ved ikke at tildele sagsøgeren som en sekundært ansvarlig part den favorable behandling, som er indrømmet den hovedansvarlige, TW, eller i det mindste at indrømme sagsøgeren en selvstændig nedsættelse af bøderne i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mod Kommissionen

(Sag T-66/06)

(2006/C 96/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Hellmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 i (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), som meddeltes sagsøgeren den 14. december 2005, annulleres for så vidt den vedrører sagsøgeren.

Subsidiært nedsættes den sagsøgeren som solidarisk hæftende pålagte bøde.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække. Ved den anfægtede beslutning pålagdes RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) og sagsøgeren som solidarisk hæftende en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF. Ifølge Kommissionen havde virksomhederne deltaget i en ordning med aftaler og samordnet praksis i sektoren for industrisække i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af forvaltningens legalitetsprincip. Kommissionen har uden den fornødne hjemmel eller bemyndigelse pålagt sagsøgeren solidarisk hæftelse med RKW.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at RKW's overtrædelse blev tilregnet sagsøgeren. De af Domstolen opstillede betingelser for denne fremgangsmåde er ikke opfyldt. Derudover gør sagsøgeren gældende, at forvaltningens legalitetsprincip blev tilsidesat i forbindelse med, at RKW's overtrædelse blev tilregnet sagsøgeren, da Kommissionens praksis med hensyn til bøder ikke er i overensstemmelse med hjemmelen i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62⁽¹⁾. I forbindelse hermed gør sagsøgeren også gældende, at forbuddet mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 samt retningslinjerne for beregningen af bøder er blevet anvendt urigtigt. Navnlige blev fremlæggelsen og bedømmelsen af beviser i forhold til RKW ikke foretaget korrekt. Derudover er RKW blevet straffet uforholdsmæssigt hårdt, når henses til den hidtidige administrative praksis. For så vidt angår størrelsen af det i forhold til overtrædelsens grovhed fastsatte grundbeløb gør sagsøgeren gældende, at RKW for så vidt angår flere forhold blev udsat for forskelsbehandling, når der sammenlignes med andre parter, der også var adressater for den anfægtede beslutning. Endvidere gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen begik retlige fejl for så vidt angår bedøm-

melsen af overtrædelsens varighed og at den ikke tog formildende omstændigheder i betragtning i forhold til RKW. Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 også er blevet tilsidesat, idet bøden blev urigtigt fastsat i forhold til RKW, når henses til anvendelsen af meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager.

⁽¹⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Sag anlagt den 20. februar 2006 — Elini mod KHIM**(Sag T-67/06)**

(2006/C 96/45)

*Stævningen er affattet på nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Elini N.V. (Antwerpen, Belgien) (ved advokaten F. Cornette og S. Tilsley)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Rolex S.A. (Genève, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. december 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 725-2004-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Elini N.V.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Elini« for varer i klasse 14 (juvelerarbejder, urværk, armbåndsure, glas og kæder til ure samt ædelstene)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Rolex S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket »Cellini« bl.a. for varer i klasse 14 (registreringsnummer 1 456 102)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og ansøgningen afslås

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — Stempher en Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher mod Kommissionen

(Sag T-68/06)

(2006/C 96/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Stempher B.V. (Rijssen, Nederlandene) og Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V. (ved advocaat J.K. de Pree)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Artikel 1, stk. 2, og artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning af 30. november 2005, som ændret ved Kommissionens beslutning af 7. december 2005, om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (COMP/F/38.354 — Industrisække — K(2005) 4634 endelig udg.) annulleres, eller disse bestemmelser annulleres i hvert fald for så vidt de lægger til grund, at Stempher tilsidesatte artikel 81 EF, for så vidt som Stempher i denne forbindelse pålægges en bøde, for så vidt som Stempher pålægges at bringe overtrædelsen til ende og til at afstå fra at gentage nogen handling eller adfærd, som er beskrevet i artikel 1, eller nogen handling eller adfærd, der har samme eller lignende formål, og i det omfang beslutningen er rettet til Stempher.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (COMP/F/38.354 — Industrisække).

Sagsøgerne gør til støtte for deres søgsmål gældende, at beslutningen udgør en tilsidesættelse af artikel 81, EF og artikel 7 og 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, idet der ikke var tilstrækkeligt bevis for, at sagsøgerne havde handlet i strid med artikel 81 EF.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at beslutningen udgør en tilsidesættelse af artikel 25 i forordning nr. 1/2003 og tidligere gældende forordning nr. 2988/74⁽²⁾, idet muligheden for at forfølge sagen er bortfaldet på grund af forældelse.

Sagsøgerne gør subsidiært gældende, at den anfægtede beslutnings artikel 2 udgør en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og retningslinjerne for bødeberegning⁽³⁾. Alvoren af den overtrædelse, som sagsøgerne beskyldtes for, blev urigtigt bedømt og blev med urette kvalificeret som meget alvorlig. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at ukorrekte faktorer og oplysninger blev taget i betragtning ved fastsættelsen af bødens størrelse. Ifølge sagsøgerne har dette ført til uforholdsmæssigt store bøder.

Sagsøgerne gør endelig gældende, at den anfægtede beslutning er vedtaget under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og begrundelseskravet, idet der ikke er fundet nogen nøje undersøgelse sted, der ikke er foretaget nogen tilstrækkelig beskrivelse af den overtrædelse, som sagsøgerne hævdes at have medvirket til, og af det marked, hvor overtrædelse skulle have fundet sted. Ifølge sagsøgerne foreligger der heller ikke nogen beskrivelse af de faktiske omstændigheder, der har ligget til grund for bedømmelsen af overtrædelsens alvor.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rådets Forordning (EØF) nr. 2988/74 af 26.11.1974 om forældelse af adgangen til at pålægge økonomiske sanktioner inden for Det europæiske Fællesskabs transport- og konkurrenceret og af adgangen til tvangsfuldbyrdelse af disse sanktioner (EFT L 319, s. 1).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 23. februar 2006 — *Aughinish Alumina* mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-69/06)

(2006/C 96/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: *Aughinish Alumina Ltd* (Askeaton, Irland) (ved solicitors J. Handoll og C. Waterson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4436 endelig udg. af 7. december 2005 om fritagelse for punktafgift på mineralolier, der anvendes som brændsel ved produktion af aluminiumoxid i bl.a. Shannon-regionen, og som blev gennemført af Irland for så vidt angår sagsøgeren (K 78/2001 (ex. NN/2001) — Irland).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen fandt ved den anfægtede beslutning, at den — blandt andre medlemsstater — af Irland ydede fritagelse for punktafgift af svær brændselsolie, der anvendtes som brændsel ved produktion af aluminiumoxid indtil den 31. december 2003, udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Mens Kommissionen fastslog, at den støtte, der blev ydet i perioden fra den 17. juli 1990 til den 2. februar 2002 — i det omfang den var uforenelig med det fælles marked — ikke skulle tilbagesøges, og at den støtte, der blev ydet mellem den 3. februar 2002 og den 31. december 2003, var forenelig med det fælles marked, som omhandlet i artikel 87, stk. 3, EF, for så vidt som støttemodtagerne som minimum betalte 13.01 EUR for 1 000 kg svær brændselsolie, fastslog den også, at den samme støtte var uforenelig med det fælles marked, idet støttemodtagerne ikke betalte den nævnte pris, og den anmodede derfor bl.a. Irland til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den uforenelige støtte fra støttemodtagerne.

Sagsøgeren — et irsk selskab, som var en modtager af den påståede støtte — har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning. Den har til støtte for påstanden for det første gjort gældende, at Kommissionen med urette undlod at behandle den pågældende støtte som eksisterende støtte

omfattet af artikel 88, stk. 1, EF. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremført tre subsidiaire anbringender: 1) Støtten var undergivet en bindende forpligtelse, der blev givet inden Irlands tiltrædelse af Fællesskaberne. 2) Støtten blev anmeldt i januar 1983, og det var først i 2000, at Kommissionen begyndte at overveje, om der skulle anlægges søgsmål. 3) Uanset om støtten måtte anses for at være ulovlig, lagde Kommissionen med urette til grund, at der kun delvis kunne være tale om eksisterende støtte i henhold til artikel 15 i forordning nr. 659/99⁽¹⁾.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med retssikkerhedsprincippet, idet den afsvækker de af Rådet tildelte beføjelser efter artikel 93 EF, og at Kommissionen undlod at anvende de tilgængelige procedurer efter artikel 8 i direktiv 92/81⁽²⁾ til at løse statsstøtte- eller andre problemer, eller endog at anmode om annullation af de relevante rådsbeslutninger.

Kommissionen undlod ifølge sagsøgeren også at tage hensyn til de grundlæggende krav i artikel 3 EF og artikel 157 EF om at styrke fællesskabsindustriens konkurrenceevne og at sikre tilstedeværelsen af dens fastsatte betingelser.

Sagsøgeren har også påberåbt sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren har i denne forbindelse atter understreget, at Kommissionen i 17 år efter støttens anmeldelse ikke foretog nogen negativ handling, og den undlod at anfægte de rådsbeslutninger, der udvidede fritagelsen til december 2006.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF varede 43 måneder, hvilket ifølge sagsøgeren er uforholdsmæssig lang tid og i strid med princippet om god forvaltningsskik og retssikkerhedsprincippet.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen undlod at foretage en fyldestgørende undersøgelse af de berørte markeder og disses konkurrencestruktur, hvilket den ifølge sagsøgeren var forpligtet til i betragtning af, at Kommissionen tidligere havde erkendt, at der ikke forelå en fordrejning af konkurrencevilkårene, og henset til, at Rådet havde godkendt fritagelserne indtil den 31. december 2006.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/81/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12).

Sag anlagt den 28. februar 2006 — Audi mod KHIM

(Sag T-70/06)

(2006/C 96/48)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Tyskland) (ved Rechtsanwältin O. Gilbert og F. Schiwiek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. december 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 237/2005-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »Vorsprung durch Technik« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 og 45 — ansøgning nr. 3 016 292

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Delvis afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, da det ansøgte varemærke har tilstrækkeligt særpræg, og der ikke i den anfægtede beslutning er taget stilling til den relevante kundekreds.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — Groupe Gascogne mod Kommissionen

(Sag T-72/06)

(2006/C 96/49)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Frankrig) (ved avocat C. Lazarus)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres beslutningens artikel 1, litra k), artikel 2, litra i), og artikel 4, stk. 12, for så vidt de er rettet til Gacogne-koncernen og pålægger denne en økonomisk sanktion og beslutningens artikel 2, litra i), omgøres, for så vidt den pålægger Sachsa en økonomisk sanktion på et beløb, der overstiger 10 % af virksomhedens omsætning, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 2, litra i).
- Mest subsidiært omgøres beslutningens artikel 2, litra i), således at der sker nedsættelse af den Sachsa og Gacogne-koncernen, som solidarisk hæftende pålagte bøde.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål påstår sagsøgeren delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), hvorved Kommissionen vurderede, at de virksomheder, til hvilke beslutningen var rettet, herunder sagsøgeren, havde tilsidesat artikel 81 EF, idet de havde deltaget i aftaler eller samordnet praksis inden for sektoren for industrisække i Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Tyskland, Frankrig og Spanien. I den del af beslutningen, som vedrører sagsøgeren, fandt Kommissionen, at sagsøgeren var solidarisk ansvarlig for overtrædelsen med Sachsa Verpackung GmbH, idet sagsøgeren var moderselskab til dette selskab. Subsidiært påstår sagsøgeren annullation af alene artikel 2, litra i), hvorved sagsøgeren pålægges en bøde og, mest subsidiært, at denne artikel omgøres, således at der sker nedsættelse af den pålagte bøde.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren tre anbringender gældende.

Ved sit første og principale anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte bestemmelserne i artikel 81, stk. 1, EF, idet den med urette pålagde sagsøgeren et solidarisk ansvar for Sachsas adfærd og bestemte, at sagsøgeren skulle hæfte solidarisk for den Sachsa pålagte bøde.

Ved sit andet og subsidiære anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl, idet den har foretaget en fejlagtig fortolkning af virksomhedsbegrebet i artikel 81 EF's forstand og derfor har pålagt sagsøgeren en bøde, der er beregnet på grundlag af Gascogne-koncernens samlede omsætning, selv om den ifølge sagsøgeren burde have baseret sig på Gascogne-koncernens og Sachsas samlede omsætning, idet den ikke begrundede, hvorfor Gascogne-koncernens øvrige datterselskaber blev henregnet til den »virksomhed«, der var ansvarlig for den af Sachsa udviste adfærd, som ved den anfægtede beslutning blev fundet konkurrencebegrænsende.

Ved sit tredje og mest subsidiære anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet, idet den som solidarisk hæftende pålagde Sachsa og Gascogne-koncernen en bøde, der var for høj, navnlig idet Kommissionen undlod at sikre, at den pålagte sanktion stod i et rimeligt forhold til den omsætning, som Gascogne-koncernen faktisk opnåede inden for sektoren for plasticsække.

Sag anlagt den 27. februar 2006 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-75/06)

(2006/C 96/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Tyskland), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Nederlandene), Teko AE (Athen, Grækenland) og Aragonesas Agro SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens beslutning 2005/864/EF⁽¹⁾ af 2. december 2005 om afvisning af at optage endosulfan i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof, annulleres.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Rådets direktiv 91/414⁽²⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (kendt som »direktivet om plantebeskyttelsesmidler«) bestemmer, at medlemsstater kun godkender et middel, hvis det er opført i bilag I til direktivet. Sagsøgerne, som er endosulfanproducenter, har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning, hvorved optagelsen af endosulfan i bilaget nægtes.

Til støtte for deres søgsmål har de for det første påberåbt sig en række påståede proceduremangler, nemlig: at bedømmelsen i den anfægtede beslutning bygger på andre kriterier end de i direktiv 91/414 specificerede, samt at bedømmelsen er mangelfuld og kun anvender visse af de af sagsøgerne indsendte oplysninger; at de nye retningslinjer og kriterier, som Kommissionen har fastlagt, blev anvendt med tilbagevirkende kraft, efter at sagsøgerne var blevet underrettet og havde indsendt oplysninger; og at Kommissionen nægtede at rådføre sig med og høre sagsøgerne i forhold til en ændring af kriterierne og af politikken for evalueringen.

Endvidere har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede beslutning ud fra et materielretligt synspunkt er i strid artikel 95, stk. 3, EF og artikel 5, stk. 1, i direktiv 91/414. De mener, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i medfør af disse bestemmelser til at bedømme aktive stoffer og optage dem i bilag I på grundlag af den foreliggende tekniske og videnskabelige viden og alene underlagt de i artikel 5 fastsatte betingelser.

Endelig har sagsøgerne påberåbt sig, at der foreligger tilsidesættelse af en række almindelige fællesskabsretlige principper, nemlig: proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, pligten til at foretage en grundig og objektiv bedømmelse, retten til en forskriftsmæssig sagsbehandling (retten til kontradiktion og til at blive hørt), princippet om videnskabelig rådførings fortrin og uafhængighed, princippet om ligebehandling, princippet om at generelle bestemmelser må vige for lex specialis, samt retsgrundsætningen om afskærelse af indsigelser.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 3.12.2005, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

Sag anlagt den 1. marts 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen

(Sag T-77/06)

(2006/C 96/51)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 19. december 2005 journalnr. 14012, hvis genstand er program POR Sicilia N., betalingsanmodning 2005 3489, hvorved der anmodes om at »overholde de betingelser, som er fastsat i skrivelser af 29. juli 2003 fra kommissær Barnier vedrørende gyldigheden af de forskud, der er udbetalt i henhold til støtteordninger«.
- Annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 21. december 2005 journalnr. 14134, hvis genstand er program POR Sicilia N., betalingsanmodning SYSFIN 2005 3554, hvorved der anmodes om at »overholde de betingelser, som er fastsat i skrivelser af 29. juli 2003 fra kommissær Barnier vedrørende gyldigheden af de forskud, der er udbetalt i henhold til støtteordninger«.
- Annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 25. januar 2006 journalnr. 765, hvis genstand er program PON videnskabelige forskning, teknologisk udvikling og højere uddannelse, betalingsanmodning 2005 3784, hvori der anmodes om at »overholde de betingelser, som er fastsat i skrivelser af 29. juli 2003 fra kommissær Barnier vedrørende gyldigheden af de forskud, der er udbetalt i henhold til støtteordninger«.
- Annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 13. februar 2006 journalnr. 1459, hvis genstand er program POR Sicilia N., betalingsanmodning SYSFIN 2006 0029, hvorved der anmodes om at »overholde de betingelser, som er fastsat i skrivelser af 29. juli 2003 fra kommissær Barnier vedrørende gyldigheden af de forskud, der er udbetalt i henhold til støtteordninger«.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er påberåbt i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen (¹).

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — Sachsa Verpackung mod Kommissionen

(Sag T-79/06)

(2006/C 96/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sachsa Verpackung (Wieda, Tyskland) (ved avocats F. Puel og L. François-Martin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningens artikel 1, litra k), artikel 2, litra i), og artikel 4, stk. 21, annulleres.
- Subsidiært omgøres beslutningens artikel 2, litra i), således at bøden nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål påstår sagsøgeren delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), hvorved Kommissionen vurderede, at de virksomheder, til hvilke beslutningen var rettet, herunder sagsøgeren, havde tilsidesat artikel 81 EF, idet de havde medvirket i aftaler eller samordnet praksis inden for sektoren for industrisække i Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Tyskland, Frankrig og Spanien. I den del af beslutningen, som vedrører sagsøgeren, fandt Kommissionen, at sagsøgeren havde deltaget i den samlede og vedvarende overtrædelse og pålagde denne en bøde.

Til støtte for sin første og principale påstand gør sagsøgeren tre anbringender gældende.

Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn for så vidt angår omfanget af sagsøgerens meddelagtighed i kartellet, da den lagde til grund, at sagsøgeren havde spillet en aktiv rolle ved fastsættelsen af generelle kvoter, fordeling af kunder og fastsættelsen af priser.

Det andet anbringende vedrører manglende begrundelse, idet Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang begrundede sin påstand om sagsøgerens deltagelse i en undergruppe for Tyskland inden for kartellet.

Ved sit tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og artikel 15 i forordning nr. 17/62 ⁽²⁾, idet den efter sagsøgerens opfattelse fejlagtigt lagde til grund, at sagsøgeren ikke udgjorde en selvstændig virksomhed og idet den, ligeledes med urette, besluttede, at Gascogne-koncernen, der er sagsøgerens moderselskab, skulle hæfte solidarisk for bøden. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen begik en

fejl ved fastsættelsen af den del af bøden, der kan henregnes til sagsøgeren for den periode, hvor denne deltog i overtrædelsen, hvorfor bøden kom til at overstige loftet på 10 % af sagsøgerens omsætning.

Sagsøgeren gør til støtte for sin subsidiære påstand gældende, at Kommissionen ikke beregnede størrelsen af den pålagte bøde korrekt, og at den tilsidesatte proportionalitetsprincippet, idet den fejlvurderede overtrædelsens grovhed og varighed, og fordi den undlod at tage formildende omstændigheder og sagsøgerens samarbejde i henhold til samarbejdsmeddelelsen ⁽³⁾ i betragtning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 1959-1962, s. 81)

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002, C 45, s. 3).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 13. december 2005 — Gesner mod KHIM

(Sag F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Processprog: spansk)

Parter

Sagsøger: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Danmark) (ved abogados J. Vazquez Vazquez og C. Amo Quiñones)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Harmoniseringskontorets afgørelse af 2. september 2005, hvorved kontoret afviste sagsøgerens klage af 10. maj 2005 over dets afgørelse af 21. april 2005 om afslag på at nedsætte et invaliditetsudvalg.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der var midlertidigt ansat ved Harmoniseringskontoret (KHIM) indtil den 15. april 2005, har siden 2003 lidt af en diskusprolaps og forskellige sygdomme i rygsøjlen. Selv om hun blev opereret og modtog diverse medicinske og fysioterapeutiske behandlinger, hørte hendes stærke rygsmerter ikke op, og den omstændighed, at hun sad ned i længere perioder, forværrede hendes situation, hvorfor hun var sygemeldt i flere måneder.

Den 11. marts 2005 anmodede sagsøgeren KHIM om, at der blev nedsat et invaliditetsudvalg med henblik på dels at få fastslået, at hun var ude af stand til at gøre tjeneste ved kontoret, og dels at få tilkendt invalidepension.

KHIM afviste dette af to grunde. For det første er KHIM af den opfattelse, at tjenestemandsvedtægtens artikel 59 skal fortolkes således, at afgørelsen om, hvorvidt der skal nedsættes et invaliditetsudvalg, tilkommer ansættelsesmyndigheden. For det andet finder KHIM ikke, at hendes sygeorlov opfylder den krævede periode i tjenestemandsvedtægtens artikel 59, stk. 4, da hun kun har været sygemeldt i 294 dage inden for de sidste tre år.

Sagsøgeren har i det væsentlige fremført fire anbringender: Det første går ud på, at ansættelsesmyndigheden ikke kan tiltage sig en enekompetence til at nedsætte et invaliditetsudvalg. Derved afgør ansættelsesmyndigheden på forhånd, enerådigt og vilkårligt,

om den midlertidigt ansatte eller tjenestemanden er syg nok til, at de skal indkaldes og fremstilles for udvalget.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejlagtig begrundelse. Anvendelsen af de tidsmæssige krav, der er fastsat i vedtægtens artikel 59, stk. 4, hindrer adgangen til og opnåelsen af en invalidepension for tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der ikke har opfyldt de nævnte krav, men som desuagtet kan være uarbejdsdygtige som følge af ulykker eller sygdomme, der fremviser et hurtigere forløb.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at de bestemmelser, der finder anvendelse på nedsættelsen af et invaliditetsudvalg, ikke kan afgrænses til vedtægtens artikel 59, idet de efter sagsøgerens opfattelse ligger inden for den retlige ramme, der regulerer adgangen til invalidepension, dvs. artikel 31-33 i ordningen for øvrige ansatte samt artikel 9 i vedtægten og bilag VIII til denne.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med forbuddet mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet. KHIM hindrer sine ansatte i at indkalde invaliditetsudvalget, uanset at denne mulighed står åben for resten af Fællesskabets ansatte. Desuden er det vanskeligt for ansatte i KHIM, der har ansættelseskontrakter på under tre år, at opnå invalidepension, idet de — uanset hvor syge de end måtte være — aldrig når den grænse, der er fastsat i vedtægtens artikel 59, stk. 4.

Sag anlagt den 13. januar 2006 — Scafarto mod Kommissionen

(Sag F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Processprog: italiensk)

Parter

Sagsøger: Nicola Scafarto (Luxembourg) (ved avvocati A. D'Antonio og G. Somma)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 241 EF, at artikel 12 i bilag XIII til tjenestemandsvedtægten ikke finder anvendelse.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse, hvorved den stiltiende afviste sagsøgerens klage over afgørelse nr. 000617, af 17.3.2005, annulleres.
- Den omhandlede afgørelse annulleres, for så vidt som ansættelsesmyndigheden har indplaceret sagsøgeren i lønklasse A*6, første løntrin, i stedet for A*8, første løntrin.
- Kommissionen pålægges at udskifte den anfægtede del af den pågældende afgørelse med et afsnit, hvorved sagsøgeren med tilbagevirkende kraft indplaceres i lønklasse A*8, første løntrin.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre sagsøgeren samtlige de beløb, som han ikke har fået udbetalt som følge af den anfægtede afgørelses ugyldige karakter, inklusive renter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der var opført på den reserveliste, der blev udfærdiget efter afholdelse af udvælgelsesprøve EUR/A/155/2000 for lønklasserne A6 og A7, blev ansat af Kommissionen efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt og blev indplaceret i lønklasse A*6.

Sagsøgeren gør først og fremmest gældende, at den afgørelse, hvorved han blev indplaceret i den pågældende lønklasse, er i strid med vedtægtens artikel 31.

Dernæst gør sagsøgeren gældende, at afgørelsen under alle omstændigheder er ugyldig, idet dens hjemmel, dvs. artikel 12 i bilag XIII til vedtægten, er ugyldig, fordi følgende principper er blevet tilsidesat: retssikkerhedsprincippet, beskyttelse af den berettigede forventning, forbuddet mod forskelsbehandling, ligebehandlingsprincippet, rimelighedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik. Sagsøgeren har endelig subsidiært anført, at selv om beskyttelsen af den berettigede forventning ikke altid er absolut, skal enhver undtagelse og/eller fravigelse behørigt begrundes, hvilket ikke er sket i denne sag.

Sag anlagt den 23. januar 2006 — B mod Kommissionen

(Sag F-7/06)

(2006/C 96/55)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøger: B (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues og A. Jaume)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. oktober 2005 om afvisning af sagsøgerens klage, samt af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 26. april 2005 om afslag på at tildele sagsøgeren udlandstillæg.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren udlandstillæg fra hendes indtræden i tjenesten.
- Kommissionen tilpligtes at betale morarenter fra dommens afsigelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, har anfægtet afgørelsen om endelig fastsættelse af hendes rettigheder, hvorved Kommissionen afslog at tildele hende udlandstillæg.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet principalt gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII. Sagsøgeren har ligeledes fremsat en formalitetsindsigelse, hvorefter anvendelsen om den betingelse om statsborgerskab, der er anført i førnævnte bestemmelses første led, på tjenestemænd, som har statsborgerskab både i den stat, hvor de gør tjeneste, samt i en anden medlemsstat, tilsidesætter principperne om forbud mod forskelsbehandling og om ligebehandling.

Sagsøgeren har dernæst anført, at hun under alle omstændigheder opfylder den bopælsbetingelse, der er anført i den omhandlede bestemmelses andet led.

Sagsøgeren har subsidiært anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra b), i vedtægtens bilag VII derved, at der i den anfægtede afgørelse ikke tages hensyn til, at sagsøgeren opfylder såvel kriteriet om statsborgerskab som kriteriet om bopæl, der er anført i nævnte bestemmelse.

Mest subsidiært har sagsøgeren anført, at der er sket tilside-sættelse af artikel 4, stk. 3, i vedtægtens bilag VII derved, at denne bestemmelse ikke kan fortolkes således, at den pålægger en tjenestemand, der har dobbelt statsborgerskab, at frasige sig statsborgerskabet i den medlemsstat, hvor vedkommende gør tjeneste, for at få ret til udlandstillæg.

Sag anlagt den 5. januar 2006 — André mod Kommissionen

(Sag F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøger: Daniel André (Bruxelles, Belgien) (ved avocat M. Jourdan)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 6. oktober 2005 om afslag på, for en ydelse, der er præsteret for og efter anmodning af Domstolen den 12. og 13. januar 2005, at udbetale sagsøgeren den faste godtgørelse, der er fastsat i artikel 7 i konventionen om fastsættelse af arbejdsbetingelserne og aflønningsordningen for konferencetolke ansat af institutionerne i Den Europæiske Union.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lide tab som følge af den bebyrdende retsakt, dvs. betaling af et beløb på 241,99 EUR svarende til den godtgørelse, som skulle have været udbetalt, med tillæg af renter fra forfaldsdagen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er konferencetolk, præsterer punktueller ydelser for de forskellige tolkeafdelinger ved EU-institutionerne. Hans ydelser udføres inden for rammerne af ansættelseskontrakter, som fastsætter dagene for og det sted, hvor tolkningen skal foretages. Disse ansættelser er for så vidt angår aflønningen reguleret af konventionen om fastsættelse af arbejdsbetingelserne og aflønningsordningen for konferencetolke ansat af institutionerne i Den Europæiske Union.

I denne sag har sagsøgeren anfægtet Kommissionens afgørelse, hvorved den afslår at udbetale ham den faste rejsegodtgørelse, der er fastsat i artikel 7 i førnævnte konvention og detaljeret opgjort i de »gennemførelsesbestemmelser«, der er vedlagt konventionen.

Sagsøgeren har i stævningen anfægtet den af sagsøgte anlagte fortolkning af de nævnte bestemmelser, hvorefter foreliggelsen af et indtægtstab som følge af rejsen er en uomgængelig betingelse for betaling af den pågældende godtgørelse. Desuden burde Kommissionen have antaget, at den 12. januar 2005 var sagsøgerens første ansættelsesdag, selv om han allerede havde arbejdet for en EU-institution den 10. og 11. januar 2005.

Ifølge sagsøgeren indeholder konventionen ikke, end ikke implicit, de af sagsøgte krævede supplerende betingelser, som med urette ville ændre konventionens rækkevidde.

Endelig har sagsøgeren anført, at foreliggelsen af en række successive ansættelseskontrakter med en eller flere EU-institutioner ikke gør det muligt at fratage ham den omtvistede godtgørelse.

Sag anlagt den 9. februar 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo mod Domstolen

(Sag F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøger: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat G. Vandersanden)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af Domstolens ansættelsesmyndigheds truffne afgørelsen af 4. maj 2005 om udnævnelse af sagsøgeren med indplacering i lønklasse A*7, løntrin 2.
- Sagsøgeren genindplaceres i den lønklasse (A*10, løntrin 2), hun normalt skulle have været indplaceret i, ifølge bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøve CJ/LA/25, som hun bestod.
- Det sikres, at sagsøgerens karriere genoprettes fuldstændigt med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for den således berigtigede indplacering i lønklasse og på løntrin, med tillæg af morarenter.

- Følgelig genindsættes sagsøgeren fra sin udnævnelse i den løn, der svarer til lønklasse A*10, løntrin 2, og hun genindsættes i de pensionsrettigheder, fordele og tillæg, hun har ret til, og det sikres, at det samme tidspunkt lægges til grund ved en forfremmelse.
- De Europæiske Fællesskabers Domstol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren deltog i udvælgelsesprøve CJ/LA/25 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af spansksprogede jurist-lingvister i lønklasse LA7/LA6.

Sagsøgeren fik efter at have bestået udvælgelsesprøven meddelelse om, at hun var blevet udnævnt til prøveansat tjenestemand i ved Domstolens Oversættelsesafdeling fra den 16. maj 2005 med indplacering i lønklasse A*7, løntrin 2.

Sagsøgeren har i stævningen anfægtet, at hun blev indplaceret i en lavere lønklasse som følge af ikrafttrædelsen af Rådets forordning nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (⁽¹⁾).

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig to anbringender. Det første anbringende udgøres af en formalitetsindsigelse til prøvelse af artikel 12, stk. 3, og 13, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII. Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af principperne om god forvaltningsskik, omsorgspligt, god tro, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling.

(⁽¹⁾) EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1.

Sag anlagt den 15. februar 2006 — Chevalier Carmana m.fl. mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøgere: Giovanna Chevalier Carmana (Paris, Frankrig), Alice Coda (Paris, Frankrig), Jacqueline Doucet (Paris, Frankrig) og Françoise Kluss (Ollioules, Frankrig) (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold, herunder i ulovlighedsindsigelsen.
- Følgelig annulleres sagsøgernes pensionsopgørelser for marts 2005, med den konsekvens, at der anvendes en justeringskoefficient for hovedstaden i sagsøgernes bopælsland, eller i det mindste en justeringskoefficient, der på passende måde afspejler forskellene i leveomkostninger på det sted, hvor sagsøgerne anses for at afholde deres udgifter, og som således er i overensstemmelse med ækvivalensprincippet.
- De Europæiske Fællesskabers Domstol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sag F-128/05, Adolf m.fl. mod Kommissionen (⁽¹⁾)

(⁽¹⁾) EUT C 60 af 11.3.2006, s. 56..

Sag anlagt den 15. februar 2006 — Abba m.fl. mod Europa-Parlamentet

(Sag F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøgere: Abba m.fl. (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold, herunder i ulovlighedsindsigelsen.
- Følgelig annulleres sagsøgernes pensionsopgørelser for marts 2005, med den konsekvens, at der anvendes en justeringskoefficient for hovedstaden i sagsøgernes bopælsland, eller i det mindste en justeringskoefficient, der på passende måde afspejler forskellene i leveomkostninger på det sted, hvor sagsøgerne anses for at afholde deres udgifter, og som således er i overensstemmelse med ækvivalensprincippet.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sag F-128/05, Adolf m.fl. mod Kommissionen ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006, s. 56..

Sag anlagt den 15. februar 2006 — Augenault m.fl. mod Rådet

(Sag F-16/06)

(2006/C 96/60)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøgere: Françoise Augenault m.fl. (ved advokats G. Vander-sanden og L. Levi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold, herunder i ulovlighedsindsigelsen.
- Følgelig annulleres sagsøgernes pensionsopgørelser for marts 2005, med den konsekvens, at der anvendes en justeringskoefficient for hovedstaden i sagsøgernes bopælsland, eller i det mindste en justeringskoefficient, der på passende måde afspejler forskellene i leveomkostninger på det sted, hvor sagsøgerne anses for at afholde deres udgifter, og som således er i overensstemmelse med ækvivalensprincippet.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af sagsøgerne påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sag F-128/05, Adolf m.fl. mod Kommissionen ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006, s. 56..

Sag anlagt den 21. februar 2006 — Vereecken mod Kommissionen

(Sag F-17/06)

(2006/C 96/61)

(Processprog: fransk)

Parter

Sagsøger: Marc Vereecken (Bruxelles, Belgien) (ved advokats S. Rodrigues og A. Jaume)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelser om afvisning af sagsøgerens klage, samt af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. oktober 2004 og af lønsedlerne for februar 2005 og efterfølgende måneder, hvorved sagsøgerens lønklasse ændres til lønklasse A*8, samt af den af ansættelsesmyndigheden truffene afgørelse om tildeling af points for fortjeneste, prioritetspoints og kompensationspoints for tjenestefrihed af personlige årsager.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de virkninger, som annullationen af de anfægtede afgørelser medfører, navnlig: i) forfremmelse af sagsøgeren til lønklasse A*10 (tidligere A6) med tilbagevirkende kraft fra 2001, eller i det mindste fra den 1. oktober 2004, som er tidspunktet for sagsøgerens genindtræden; ii) i det mindste forfremmelse af sagsøgeren til lønklasse A*9 med virkning fra den 1. oktober 2004; iii) sagsøgeren tildeles de points, han er berettiget til fra sin hans forfremmelse, herunder points for fortjeneste, prioritetspoints og overgangspoints for karriereudviklingsrapporterne 2003, 2004 og 2005.

- Kommissionen tilpligtes at erstatte det økonomiske tab, sagsøgeren har lidt som følge af ikke at være blevet forfremmet til lønklasse A*10 fra forfremmelsesåret 2001, eller i det mindste fra den 1. oktober 2004, herunder dets virkninger med hensyn til pensionen.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt som følge af den manglende udfærdigelse af bedømmelsesrapporterne for 1997-1999 og for den særdeles forsinkede udfærdigelse af bedømmelsesrapporten for 1999-2001 og af karriereudviklingsrapporterne for 2003 og 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen i den tidligere lønklasse A7, indtrådte pr. 1. oktober 2004 i lønklasse A*8 efter at have haft tjenestefrihed af personlige årsager i tre år.

Sagsøgeren har i stævningen fremført fire anbringender. Det første anbringende vedrører uretmæssig manglende udfærdi-

gelse og forsinket udfærdigelse af hans bedømmelsesrapporter for 1997-1999 og 1999-2001 og af hans karriereudviklingsrapporter for 2003 og 2004.

Med det andet anbringende har sagsøgeren anført, at hans indplacering i lønklasse A*8 efter hans tjenestefrihed af personlige årsager er i strid med vedtægtens artikel 6. Afgørelsen tilsidesætter ligeledes princippet om ækvivalens mellem den tidligere og den nye karrierestruktur, samt princippet om ligebehandling og om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sagsøgeren har med det tredje anbringende hævdet, at han er blevet diskrimineret i forhold til tjenestemænd i aktiv tjeneste, idet han på grund af sin tjenestefrihed af personlige årsager ikke var omfattet af de overgangsforanstaltninger, som blev anvendt på nævnte tjenestemænd vedrørende forfremmelse.

Med det fjerde anbringende har sagsøgeren endelig anfægtet den manglende hensyntagen til den anciennitet, han erhvervede forud for og under sin tjenestefrihed af personlige årsager, navnlig hvad angår tildelingen af hans kompensationspoints, points for fortjeneste og prioritetspoints. Sagsøgeren er af den opfattelse, at han således er blevet forfordelt i forhold til tjenestemænd, der gør midlertidig tjeneste i en anden stilling.

III

(Oplysninger)

(2006/C 96/62)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 86 af 8.4.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 74 af 25.3.2006

EUT C 60 af 11.3.2006

EUT C 48 af 25.2.2006

EUT C 36 af 11.2.2006

EUT C 22 af 28.1.2006

EUT C 10 af 14.1.2006

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
